

Cum poți deveni musulman?

كيف تصبح مسلماً؟ باللغة الرومانية

Dr. 'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheḥa

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشیحة

Traducere:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

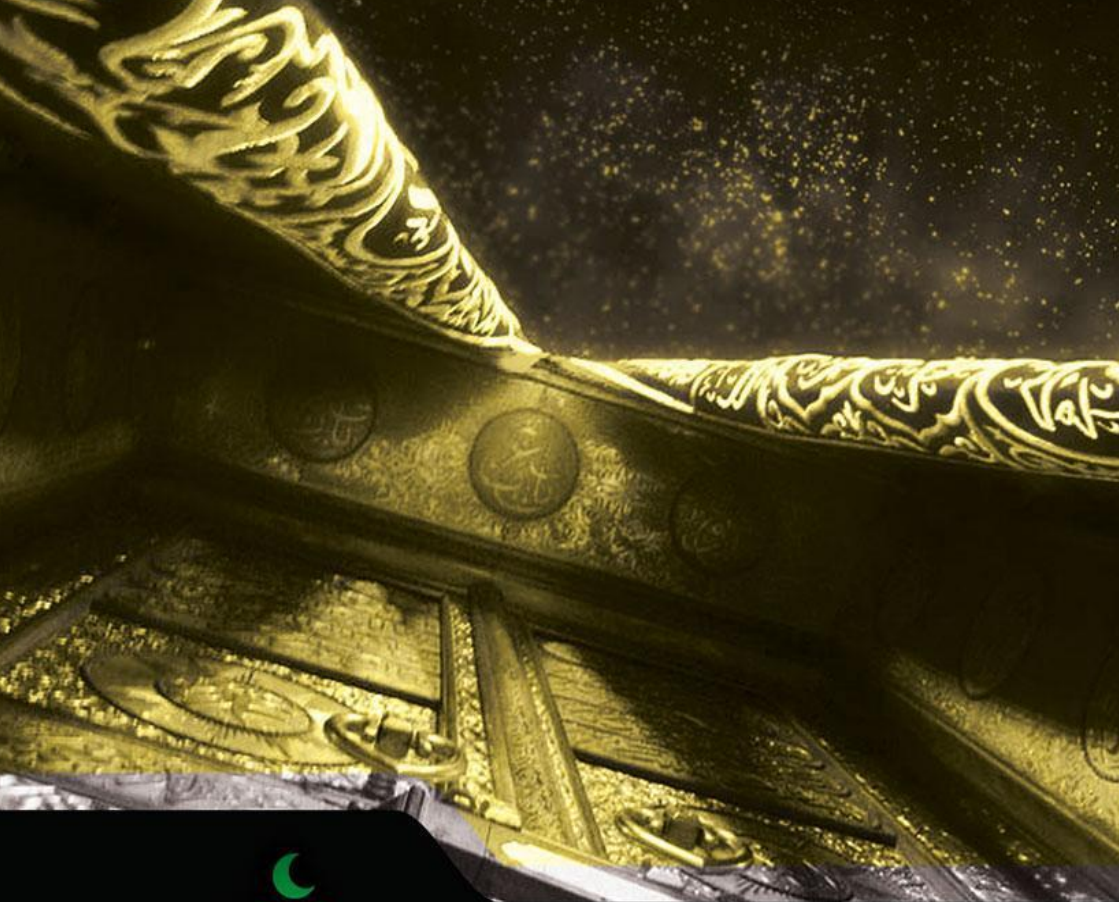
& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Introducere

**În numele lui Allah Ar-Rahman (Preamilostivul),
Ar-Rahīm (Prea Îndurătorul)**

**Toată slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările
fie asupra Profetului nostru, Mohammed, precum și asupra
familiei și a companionilor săi!**

În primul rând, doresc să te felicit din toată inima mea, care te iubește de dragul lui Allah Preaînaltul, pentru călăuzirea pe care El, Cel Atotputernic, ți-a acordat-o și pentru faptul că te-a binecuvântat cu îmbrățișarea religiei corecte și urmarea acesteia. Îl rog pe Allah să ne țină pe amândoi, precum și pe toți musulmanii, fermi în această religie măreață până când Îl vom întâlni în Ziua Judecării.

Dragul meu frate,

Un musulman demn de numele său simte o bucurie imensă atunci când un nemusulman îmbrățișează islamul, deoarece le dorește ceea ce este mai bun celorlalți și îi invită să împărtășească cu el în această lume fericirea spirituală și stabilitatea emoțională pe care numai învățăturile islamului le pot oferi. Allah Preaînaltul spune:

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat ori femeie - și este credincios (statornic în credința lui până la moarte) îl

vom dăruii Noi cu o viață bună (*va avea parte de o viață bună în această lume*). **Și Noi îi vom răsplăti pe ei** (*în Ziua de Apoi după* *(faptele)* **cele mai bune pe care le-au săvârșit.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:97]

Allah Cel Atotputernic a clarificat, de asemenea, situația celor care nu cred în El și în ceea ce a revelat spunând:

„Însă acela care se va îndepărta de la Pomenirea Mea (*de la Mesajul Meu*) **va avea parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el orb la adunare.** ~ **El va zice:** **«Domnul meu, de ce m-ai adus pe mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-văzător** (*în viața lumească*)?» ~ (*Allah Preaînaltul*) **Îi va zice lui:** **«Așa cum ayat-ele Noastre** (*versete, dovezi, evidențe, semne, revelații*) **au venit la tine, iar tu le-ai uitat, așa și tu ești astăzi uitat!**» ~ **Astfel îl răsplătim Noi pe cel care întrece măsura și nu crede în Semnele Domnului său, iar chinul din Viața de Apoi va fi mai aspră și mai îndelungată.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:124-127]

Musulmanul adevărat își dorește să trăiască fericirea eternă din Viața de Apoi, în care încântările sunt perpetue. Allah Preaînaltul spune:

„Însă, cu adevărat, aceia care cred și îndeplinesc fapte bune vor avea ca sălaș Grădinile Firdaws-ului (*în limba arabă are sensul de Paradis, sau - ca în acest context – doar partea din mijloc, mai ridicată, a acestuia*). ~ **Și în veci vor petrece în ele și nu vor dori nicio schimbare.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:107-108]

Scopul vieții noastre lumești este pregătirea pentru destinația finală, care este fie fericirea eternă, fie chinul perpetuu. Astfel, cel care moare fiind un necredincios – Allah

să ne ferească! – va intra în Focul Iadului pentru eternitate. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor ajunge în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6]

Dragul meu frate,

Faptul că Allah Preaînaltul te-a călăuzit către islam și te-a salvat de necredință reprezintă, cu adevărat, o mare binecuvântare și un dar, deoarece nu sunt mulți cei cărora le-a fost dată șansa de a cunoaște această religie și, dintre aceștia, puțini au ales să o urmeze. De aceea, dragul meu frate, mulțumește-I lui Allah Cel Atotputernic pentru faptul că ți-a acordat acest privilegiu care le-a fost negat multor altora și cere-I să te mențină ferm pe această Cale până în Ziua în care te vei reîntâlni cu El. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Spune (o, Mohammed): «Nu-mi faceți nicio cinste cu islamul vostru! Dimpotrivă, Allah v-a făcut vouă cinste prin aceea că v-a călăuzit spre credință, dacă voi sunteți sinceri (în ceea ce spuneți)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:17]

Toți oamenii depindem de Allah Cel Atotputernic și ne aflăm într-o nevoie permanentă de El. Allah Preaînaltul spune:

„O, oameni! Voi sunteți săraci (și aveți nevoie) de Allah, iar Allah este Al-Ghani (Cel Bogat, Lipsit de orice nevoie), Al-Hamīd (Cel Demn de laudă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:15]

Allah Preaslăvitul este Cel Bogat, iar El nu are nevoie de noi. Astfel, Allah Preaînaltul nu primește niciun fel de beneficiu din ascultarea și actele noastre de adorare, iar neascultarea și necredința noastră nu Îl afectează câtuși de puțin. El, Cel Atotputernic, spune:

„Dacă nu credeți (după ce ați văzut Semnele), Allah se poate lipsi de voi, căci Lui nu-I place necredința robilor Săi (care este cauza pieirii lor) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:7]

Profetul Mohammed (ﷺ)¹ a relatat că Allah Preaînaltul spune într-un *hadith Qudsi*:

„O, robii Mei! Am făcut *dhulm* (nedreptatea, opresiunea) interzisă pentru Mine Însumi și v-am interzis-o și vouă; așadar, nu vă asuprați unii pe alții! O, robii Mei, toți sunteți pierduți, în afară de cel pe care Eu îl călăuzesc; de aceea, cereți-Mi călăuzirea și Eu vă voi călăuzi! O, robii Mei, toți sunteți înfomețați, în afară de cel pe care Eu îl hrănesc; de aceea, cereți-Mi hrană și Eu vă voi hrăni! O, robii Mei, toți sunteți goi, în afară de cel pe care Eu îl îmbrac; de aceea, cereți-Mi veșminte și Eu vă voi îmbrăca! O, robii Mei, cu adevărat, voi comiteți păcate noaptea și ziua, iar Eu iert toate păcatele; de aceea, cereți-Mi iertare și Eu vă voi ierta! O, robii Mei, voi nu Îmi puteți face niciun rău și nu Îmi puteți aduce niciun beneficiu! O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi sau toată rasa umană și cea a *djinnilor* ar fi evlavioși asemeni celei mai evlavioase inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu

¹ Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

Mi-ar spori Puterea în niciun fel! O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi sau toată rasa umană și cea a *djinnilor* ar fi răi asemeni celei mai rele inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu ar cauza pierderea Puterii Mele! O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi sau toată rasa umană și cea a *djinnilor* s-ar ridica și ar cere ceva de la Mine, iar Eu le-aș da tuturor ceea ce au cerut, acest lucru nu ar scădea din ceea ce am nici măcar cât cantitatea de apă din ocean care scade dacă este înmuiat în el un ac! O, robii Mei, Eu iau în considerare numai faptele voastre și apoi vă răsplătesc în funcție de natura acestora! Astfel, cel ce va găsi bine (în Ziua Judecării) să Îl preamărească pe Allah, iar cel ce va găsi rău, să nu învinovățească pentru aceasta pe nimeni altcineva în afară de el însuși.” (Muslim)

Dr. ‘Abd Ar-Rahman bin ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha

WWW.ISLAMLAND.COM

Cum poate cineva să îmbrățișeze islamul

Pentru a îmbrățișa islamul și a deveni musulman, nu este nevoie de anumite ceremoniale și de ritualuri religioase specifice efectuate în anumite locuri special desemnate și în fața altor persoane, iar aceasta se datorează faptului că, în islam, o persoană este în relație directă cu Domnul său, fără niciun intermediar.

De asemenea, cel care decide să devină musulman nu trebuie să depună anumite eforturi în acest sens, ci este suficient să rostească niște cuvinte ușor de pronunțat, dar sublime ca semnificație, iar acestea sunt cele două mărturisiri de credință:

Ash-hadu an lā ilāha ill-Allah wa ash-hadu anna Mohammedan ‘abduhu wa rasuluhu.

(Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Mesagerul Său.)

Aceste cuvinte sunt, de fapt, cheia pentru a intra în islam, iar cel care le pronunță respinge toate celelalte religii în afară de aceasta, deoarece toate celelalte credințe sunt opuse religiei islamice, și are aceleași drepturi și îndatoriri ca orice alt musulman, însă, care este semnificația celor două mărturisiri de credință?

Semnificația mărturisirii că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah

Aceasta reprezintă expresia Unicității lui Allah Preaînaltul (*Tawhīd*), adorarea lui Allah Cel Atotputernic fiind motivul pentru care El a creat toate creaturile, precum și Paradisul și Iadul. Allah Preaînaltul spune:

„Eu nu i-am creat pe *djinni* și oameni decât pentru ca ei să Mă adore.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56]

Acesta a fost Mesajul pe care l-au adus toți Profeții și Mesagerii lui Allah, de la Adam și până la ultimul dintre aceștia, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta (*o, Mohammed*) niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci, adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Aceasta înseamnă că:

■ Allah Cel Atotputernic este Creatorul a tot ceea ce există. El, Preaînaltul, spune:

„Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:102]

■ Allah Cel Atotputernic este Stăpânul a tot ceea ce există și El este Cel cu putere deplină peste toată creația Sa. El, Preaînaltul, spune:

„(...) Și nu este decât a Lui Înfăptuirea și Stăpânirea. Binecuvântat este Allah, Domnul lumilor (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:54]

■ Allah Cel Atotputernic este Singurul demn de adorare. El, Preaînaltul, spune:

„Într-adevăr, ai lui Allah sunt atât cei din Cer, cât și cei de pe Pământ (și ei nu pot face nimic fără Voia Lui). Și ce urmează aceia care invocă semeni în locul lui Allah? Ei nu urmează decât bănuiele (presupuneri fără nici un suport real) și nu fac ei altceva decât să mintă (în ceea ce pun pe seama lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:66]

■ Lui Allah Preaînaltul Îi aparțin cele mai frumoase Nume și Atribute și El este departe de orice imperfecțiune. El, Preaînaltul, spune:

„Ale lui Allah sunt Numele cele mai frumoase (cele nouăzeci și nouă de Atribute sau Nume Sublime ale lui Allah; conform unui hadith, acela care le știe pe toate va ajunge în Paradis)! Chemați-L cu ele și depărtați-vă de aceia care schimonosesc Numele Lui (le deformează și se abat cu ele de la adevăr). Ei vor fi răsplătiți pentru ceea ce fac.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran,7:180]

Condițiile mărturisirii că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah:

1. **Cunoașterea** că orice divinitate în afară de Allah Preaînaltul este falsă și că orice act de adorare, invocare, sacrificiu sau rugă trebuie să fie direcționat numai către El, Cel

Atotputernic. Cel care își direcționează actele de adorare sau rugile către oricine altcineva în afară de Allah este considerat a fi un necredincios, chiar dacă acesta a făcut mărturisirea de credință.

2. Certitudinea (care este opusul îndoielii) că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Dreptcredincioșii sunt numai aceia care cred în Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe Calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:15]

3. Acceptarea. Persoana care face mărturisirea de credință trebuie să o accepte în totalitate. Allah Preaînaltul spune:

„Când li s-a zis lor: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah!», ei s-au semețit (refuzând să accepte propovăduirea și chemarea la Allah Cel Unic).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:35]

4. Supunerea față de poruncile pe care aceasta le implică, îndeplinind ceea ce Allah Preaînaltul a poruncit și abținându-se de la ceea ce El, Preaînțeleptul, a interzis. Allah Cel Atotputernic spune:

„Acela care supune fața sa lui Allah și este binefăcător, acela s-a prins de toarta cea mai trainică. La Allah se află sfârșitul (tuturor) lucrurilor (urmarea pentru toate lucrurile).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:22]

5. Sinceritatea atunci când este pronunțată mărturisirea de credință. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Rostesc cu limbile lor ceea ce nu este în inimile lor (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 48:11]

6. Sinceritatea în ceea ce privește adorarea exclusivă doar a lui Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa'* (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

7. Dragostea față de Allah Preaînaltul, față de Mesagerul Său (ﷺ) și față de robii Săi dreptcredincioși și punerea pe primul loc a ceea ce iubesc Allah Preaînaltul și Trimisul Său (ﷺ), chiar dacă aceasta este în opoziție cu propriile dorințe. Allah Preaînțeleptul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă părinții voștri, fiii voștri, frații voștri, soțiile voastre, clanul vostru, bunurile pe care le-ați dobândit, negoțul de a cărui lăncezire vă temeți și locuințele de care sunteți mulțumiți vă sunt vouă mai scumpe decât Allah, decât Trimisul Său și decât lupta pe Calea Lui, atunci așteptați-vă să vină Allah cu Porunca Sa (îndeplinirea Amenințării Sale)!» Iar Allah nu îi călăuzește pe cei care sunt *fasiqun* (cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în păcat)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:24]

8. Mărturisirea de credință implică, de asemenea, recunoașterea faptului că Allah Preaînaltul este Singurul care are dreptul de a legifera și de a organiza toate actele de adorare și relațiile dintre individ și societate, precum și de a decide ceea ce este permis și ceea ce este interzis, El

comunicându-i omenirii toate acestea prin intermediul Mesagerului Său (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărăște, poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (și nu faceți) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

Beneficiile credinței în Allah Preaînaltul

1. Prin pronunțarea cu sinceritate a mărturisirii că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, omul abandonează adorarea oricui altcuiva în afară de Domnul tuturor oamenilor. Astfel, el încetează să mai depindă de alte creaturi, să simtă teamă față de ele sau să le adore etc. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă tu îi întrebi cine a creat Cerurile și Pământul, ei vor răspunde: «Allah!» Spune (o, Mohammed): «Îi vedeți voi pe aceia pe care-i invocați, afară de Allah? Dacă Allah îmi voiește mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi voiește o îndurare, pot ei să împiedice Îndurarea Lui?» Spune (o, Mohammed): «Allah îmi este de ajuns și în El se încred aceia care se încred!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:38]

2. Liniștea sufletească și stabilitatea mentală. Allah Preaînaltul spune:

„«Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

3. Sentimentul de siguranță, care este atins prin cunoașterea că există Cineva la care ne putem întoarce în momentele dificile. Allah Preaînaltul spune:

„Și când răul vă va ajunge pe mare, rătăcesc departe aceia pe care voi îi chemați afară de El. Dar după ce El vă mântuiește (vă salvează de la înec), aducându-vă pe uscat, voi vă întoarceți (de la El), căci omul este nerecunoscător (față de Bindecuvântările lui Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:67]

4. Fericirea spirituală adusă de adorarea lui Allah Cel Atotputernic, deoarece scopul fiecărui musulman, care este acela de a ajunge în *Jannah* (Paradis), nu poate fi obținut decât după moarte. Astfel, îl vedem pe acesta încercând în mod insistent să își atingă scopul prin fapte bune și prin dedicarea tuturor actelor de adorare în mod sincer și pur numai lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor! ~ El nu are niciun asociat! Astfel mi s-a poruncit și eu sunt primul dintre musulmani (adică pentru cei care I se supun lui Allah și model de urmat pentru ei)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:162-163]

5. Călăuzirea și succesul pe care Allah Cel Atotputernic le acordă celor care cred în El. Allah Preaînaltul spune:

„(...) oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:11]

6. Iubirea binelui și dorința de îl a răspândi printre oameni. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, oricine a făcut un bine egal (chiar cât) cu greutatea unui atom (sau o furnică mică) îl va vedea (adică va vedea răsplata pentru el).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 99:7]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Cu adevărat, cel care călăuzește către bine este asemeni celui care îl înfăptuiește.” (At-Tirmidhi)

Cel care crede în Allah Cel Atotputernic trebuie să creadă, de asemenea, în lucrurile cu privire la care ne-a informat, iar printre acestea se numără următoarele:

Credința în îngeri

Aceasta presupune credința în existența lor și în faptul că Allah Preaînaltul este Singurul care cunoaște numărul lor, în faptul că ei aparțin lumii nevăzute (*al-ghaib*) și că Allah Cel Atotputernic i-a creat pentru a Îl adora și pentru a îndeplini Poruncile Sale în timp ce supraveghează și protejează Universul și toate creaturile pe care acesta le conține în conformitate cu Porunca și Voia Sa. Allah Preaînaltul spune:

„Mesia nu se va dezice (nu va fi într-atât de arogant încât să nu se supună Poruncilor Lui) niciodată de a-I fi rob lui Allah și nici îngerii apropiați (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:172]

Îngerii (Pacea fie asupra sa!) au acționat ca emisari între Allah Preaînaltul și Mesagerii Săi dintre oameni (Pacea fie asupra lor!). Allah Cel Atotputernic spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios (duhul cel demn de încredere, adică Jibril - Gabriel, îngerul care a adus Revelația) ~ Peste inima ta (o, Mohammed), pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui Allah), ~ Într-o limbă arabă limpede.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-195]

Allah Preaînaltul i-a creat pentru ca ei să Îi îndeplinească Poruncile. El, Cel Atotputernic, spune:

„Se tem de Domnul lor, de deasupra lor, și fac ceea ce li se poruncește.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:50]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) nu sunt parteneri și nici copii ai lui Allah Preaînaltul, ci sunt robii Săi și trebuie să fie respectați și iubiți. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ei zic: «Cel Preamilostiv Și-a luat un fiu (dintre îngeri, căci au pretins că îngerii sunt fiicele lui Allah)!» Mărire Lui! Însă ei (îngerii) nu sunt decât niște robi ținuți în cinste (și aproape de El). ~ Ei nu I-o iau înainte cu vorba și ei purced numai după Porunca Lui (și nu sunt neascultători față de Porunca Lui).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:26-27]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) își dedică timpul adorării lui Allah Preaînaltul și ascultării față de El. Allah Cel Atotputernic spune:

„Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să se domolească (fără să obosească).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:20]

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) au fost creați din lumină. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Îngerii au fost creați din lumină, djinnii au fost creați dintr-o flacără fără fum, iar Adam a fost creat din ceea ce v-a fost descris (din argilă).” (Muslim)

Îngerii (Pacea fie asupra lor!) fac parte din lumea nevăzută, fiind creați din lumină. Cu toate acestea, Allah Preaînaltul le-a dat capacitatea de a își schimba înfățișarea pentru a putea fi văzuți, așa cum s-a întâmplat în cazul îngerului Jibril (Gabriel, pacea fie asupra sa!), care a fost trimis la Maria (Pacea fie asupra sa!) cu înfățișarea unui om. Allah Preaînaltul spune:

„Și a pus între ea și între ei un văl! Și atunci am trimis la ea Duhul Nostru (*Jibril*), care i s-a arătat cu înfățișarea unui om adevărat. ~ Ea a zis: «Caut adăpost la Cel Preamilostiv față de tine! Dacă tu ești cuvios, (*nu te apropia de mine*)!» ~ El i-a răspuns: «Eu sunt numai un trimis al Domnului tău ca să-ți vestesc un prunc curat (*așadar, nu trebuie să te temi de mine*)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:17-19]

Profetul (ﷺ) l-a văzut pe îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa!) sub înfățișarea cu care Allah Preaînaltul l-a creat, iar acesta avea șase sute de aripi. (Al-Bukhari)

Allah Preaînaltul ne-a făcut cunoscute numele și atribuțiile unora dintre îngeri, așa cum sunt:

■ Jibril (Gabriel, pacea fie asupra sa!) a fost îngerul însărcinat cu transmiterea Revelației. Allah Preaînaltul spune:

„**A coborât cu el Duhul cel credincios** (*duhul cel demn de încredere, adică Jibril, îngerul care a adus Revelația*) ~ **Peste inima ta** (*o, Mohammed*), **pentru ca tu să fii dintre prevenitori** (*dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui Allah*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-194]

■ Isrâfil (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu suflarea în Trâmbiță în Ziua Învierii, în timp ce Mikail (Mihail, pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu ploaia și vegetația.

■ Fiecare om are doi îngeri, unul în dreapta și altul în stânga lui. Unul dintre ei înregistrează faptele bune, iar celălalt înregistrează faptele rele. Allah Preaînaltul spune:

„Când cei doi primitori (cei doi îngeri care stau în dreapta și în stânga omului) primesc, stând (unul) în dreapta și (celălalt) în stânga, ~ Și el nu va rosti niciun cuvânt, fără să aibă lângă el un supraveghetor pregătit (să scrie) (un înger care înregistrează vorbele și faptele sale).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 50:17-18]

■ Îngerul morții (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Vă va lua Îngerul Morții, căruia i-au fost încredințate sufletele voastre, dar apoi veți fi aduși înapoi (în urma Învierii) la Domnul vostru.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:11]

■ Malik (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu păzirea Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Și ei vor striga (după ce vor fi intrat în Infern): «O, Malik (numele îngerului însărcinat cu păzirea Iadului)! Să ne piardă Domnul tău (pentru a scăpa de chinuri)!» Iar el (Malik) le va răspunde: «Voi veți rămâne astfel (veșnic)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:77]

■ Ridwān (Pacea fie asupra sa!) este îngerul însărcinat cu păzirea Paradisului, iar alți îngeri (Pacea fie asupra lor!) sunt însărcinați cu protejarea oamenilor. Există și alți îngeri cărora le-au fost încredințate alte misiuni, iar unii au fost menționați în Nobilul Coran și *Sunnah* Profetului Mohammed (ﷺ) în timp ce mulți alții nu au fost menționați, însă trebuie să credem în toți.

Beneficiile credinței în îngeri

1. Conștientizarea Măreției lui Allah Preaînaltul și a Puterii Sale absolute, deoarece măreția creației indică măreția Creatorului.

2. Încurajarea înfăptuirii de fapte bune și evitarea comiterii de fapte rele atât în privat, cât și în public, deoarece credinciosul este conștient de prezența îngerilor care îl privesc și îi înregistrează cuvintele și faptele și știe că acestea vor fi scrise fie în favoarea, fie în defavoarea sa.

3. Evitarea credinței în superstiții și iluzii, asemeni celor care nu cred în Viața de Apoi.

4. Conștientizarea Milei și a Îndurării lui Allah Preaînțeleptul față de robii Săi, dat fiind că îngerii îi protejează pe aceștia și se ocupă de chestiunile lor.

Credința în Cărțile lui Allah

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul le-a revelat Cărțile Divine Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) pentru ca aceștia să le transmită omenirii. Aceste Cărți conțin adevărul cu privire la Unicitatea lui Allah Preaînaltul în ceea ce privește Stăpânirea, Divinitatea, Numele și Atributele Sale. El, Cel Atotputernic, spune:

„Noi i-am trimis pe Trimiișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:25]

Printre aceste Cărți se numără următoarele:

1. Foile lui Avraam și Moise. Nobilul Coran descrie câteva principii religioase conținute în acestea. Allah Preaînaltul spune:

„Sau oare i s-a vestit lui ce se află în foile lui Moise ~ Și ale lui Avraam, care și-a ținut cu credință (*făgăduința lui de a transmite*) ~ Că niciun suflet nu va purta povara altuia (*fiecare suflet va purta păcatele sale și va răspunde pentru ele*) ~ Și că omul nu va dobândi decât (*rodul*) celor pe care le-a agonisit (*va fi răsplătit numai pentru faptele sale*) ~ Și că agoniseala lui se va vedea (*în Ziua Judecării*), ~ Iar apoi va primi pentru ea răsplata cuvenită?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:36-41]

2. Tora este Scriptura care i-a fost revelată Profetului Moise (Pacea fie asupra lui!). Allah Preaînaltul spune:

„Noi am pogorât Tora, în care este călăuzire dreaptă și lumină. După ea judecă Profeții (dintre fiii lui Israel) cei supuși Voinței lui Allah, rabinii și învățații, pentru cei care s-au iudaizat, căci lor li s-a încredințat spre păstrare Scriptura lui Allah (Tora) și ei sunt martori pentru ea (răspunzători de aplicarea corectă a prescripțiilor Torei, apărând-o de orice răstălmăcire). Ci nu vă temeți de oameni, ci temeți-vă de Mine. Și nu vindeți Semnele Mele pentru un preț de nimic. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt necredincioși.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:44]

3. Az-Zabur (Psalmii) reprezintă Scriptura care i-a fost revelată lui David (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„(...) și i-am dat lui David Psalmii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:163]

4. Injil (Evanghelia) este Scriptura care i-a fost revelată lui Isus (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Și l-am trimis Noi, după ei, pe Isus, fiul Mariei, întărind (Tora) care se afla dinaintea lui și i-am dat lui Evanghelia, în care este călăuzire și lumină, întărind Tora care se afla dinaintea lui, și drept călăuzire și îndemnare pentru cei cucernici.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:46]

Musulmanii trebuie să creadă în toate Cărțile Divine revelate înainte de Coran și în Originea lor Divină, însă nu trebuie să pună în aplicare preceptele pe care acestea le conțin, deoarece ele au fost revelate pentru anumite națiuni și timpuri. Nobilul Coran descrie anumite lucruri menționate în Tora și

Evanghelie, așa cum este profeția venirii lui Mohammed (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„(...) Îndurarea Mea cuprinde toate lucrurile. Și Eu voi prescrie pentru aceia care au frică și achită caritatea anuală obligatorie și cei care cred în Semnele Noastre, ~ Pentru aceia care îl urmează pe Trimis, Profetul neînvățat, despre care află scris la ei în Tora și în Evanghelie. El le poruncește ceea ce este bine și-i oprește de la ceea ce este urât, le îngăduie lor bunătățile și le oprește lor pe cele necurate și-i ușurează pe ei de povara lor și de lanțurile care au fost asupra lor. Cei ce cred în el și îl susțin și îl ajută și urmează lumina care a fost pogorâtă cu el, aceia vor fi izbânditori.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:156-157]

5. Nobilul Coran. Musulmanii trebuie să creadă următoarele:

a. Nobilul Coran este Cuvântul lui Allah pe care îngerul Jibril (Pacea fie asupra sa!) i l-a transmis Profetului Mohammed (ﷺ) într-o arabă clară. Allah Preaînaltul spune:

„A coborât cu el Duhul cel credincios (duhul cel demn de încredere, adică Jibril, îngerul care a adus Revelația) ~ Peste inima ta (o, Mohammed), pentru ca tu să fii dintre prevenitori (dintre cei care avertizează despre Pedeapsa lui Allah), ~ Într-o limbă arabă limpede.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:193-195]

b. Nobilul Coran este ultima Carte Divină revelată, care a venit pentru a confirma ceea ce spun Cărțile Divine precedente (originale, în forma în care au fost revelate) cu privire la Unicitatea lui Allah Preaînaltul și obligația de a Îl adora numai pe El. Toate Cărțile Divine anterioare au fost abrogate de acesta. Allah Preaînaltul spune:

„El ți-a pogorât Cartea cu Adevărul (*Coranul*), întărindu-le pe cele de dinaintea ei. El a pogorât Tora și Evanghelia, ~ Mai înainte, drept călăuză pentru oameni și a pogorât Îndreptarul (*Al-Furqan*). Cei care nu cred în Semnele lui Allah vor avea parte de chin aspru. Allah este 'Aziz (*Atotputernic*) (și) Dătător de pedeapsă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:3-4]

c. Nobilul Coran conține toate Legile Divine. Allah Preaînaltul spune:

„(...) În ziua aceasta, am desăvârșit religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat islamul ca religie pentru voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

d. Nobilul Coran a fost revelat pentru întreaga omenire și nu doar pentru un popor anume, așa cum a fost cazul Scripturilor anterioare. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (*o, Mohammed*) decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni un știi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:28]

e. Allah Preaînaltul a protejat Nobilul Coran de orice adăugire, modificare sau denaturare. El, Cel Atotputernic, spune:

„Într-adevăr, Noi am pogorât Coranul și Noi îi vom fi păzitori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:9]

Beneficiile credinței în Cărțile lui Allah

1. Conștientizarea Îndurării și a Dragostei lui Allah Preaînaltul față de robii Săi, dat fiind că le-a revelat acestora Scripturi prin care să îi călăuzească spre Calea care conduce

către Mulțumirea Lui și nu i-a lăsat să cadă pradă dorințelor lor sau lui Șeitan.

2. Conștientizarea Înțelepciunii și a Cunoașterii lui Allah, dat fiind că El a prescris pentru fiecare popor legi potrivite situației sale.

3. Recunoașterea adevăraților credincioși, deoarece acela care crede în Cartea lui Allah Preaînaltul trebuie să creadă și în celelalte Scripturi revelate diferiților Mesageri ai Săi (Pacea fie asupra lor!). Anunțul acestor Cărți și al Mesagerilor cărora le-au fost revelate (Pacea fie asupra lor!) este conținut, de fapt, în Cartea lui Allah Preaînaltul.

4. Multiplicarea răsplăților lui Allah Preaînaltul, deoarece acela care crede într-o Carte a Sa și apoi crede, de asemenea, în Cărțile care au venit după aceea, primește o răsplată dublă.

Credința în Profeti și Mesageri

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul i-a ales pe cei mai buni dintre oameni pentru a fi Profeti și Mesageri, pe care i-a trimis robilor Săi cu legi și reguli specifice, având drept scop instruirea acestora cu privire la modul corect de adorare a lui Allah și stabilirea religiei Sale pe principiul Unicității lui Allah Preaînaltul în ceea ce privește Stăpânirea, Divinitatea și Numele și Atributele Sale.

Allah Preaînaltul le-a poruncit Mesagerilor Săi (Pacea fie asupra lor!) să le transmită oamenilor Legile Sale, astfel încât ei să nu aibă niciun argument înaintea Sa. Profetii și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) au anunțat vestea cea bună a Binecuvântărilor lui Allah și a intrării în Paradis a celor care au crezut în ei și în Mesajul pe care l-au transmis, avertizându-i în același timp pe necredincioși și pe păcătoși cu privire la Mânia lui Allah și pedeapsa care îi așteaptă. Allah Preaînaltul spune:

„Noi nu-i trimitem pe Mesageri decât ca vestitori de bine (ai răsplății pentru cei credincioși) și prevestitori (cu privire la pedeapsa care-i așteaptă pe cei necredincioși), iar aceia care cred și îndreaptă (faptele lor) nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți. ~ Însă pe cei ce țin drept mincinoase Semnele Noastre îi va atinge chinul, pentru că ei săvârșesc nelegiuiri.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:48-49]

Allah Preaînaltul a trimis numeroși Profeti și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) și numai El, Cel Atotputernic, cunoaște numărul lor exact. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi am trimis Trimiși și mai înainte de tine (o, Mohammed). Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:78]

Musulmanii trebuie să creadă în toți Profetii și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!) și în faptul că ei nu au fost decât niște ființe umane care nu aveau atribute divine. Allah Preaînaltul spune:

„Nu am trimis înainte de tine (o, Mohammed) decât numai bărbați (nu am trimis niciodată îngeri) cărora le-am revelat. Întrebați-i pe oamenii Cărții (pe erudiții dintre oamenii Cărții - Tora și Evanghelia), dacă voi nu știți (că Trimișii au fost oameni)! ~ Noi nu i-am făcut pe ei niște trupuri care nu mănâncă hrană (trupuri care nu au nevoie de hrană sau trupuri neînsuflețite) și ei nu au fost veșnici (în această lume, ci au fost muritori).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:7-8]

Profetii și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) nu au avut atribute divine, nu au putut face rău sau bine, nu au avut niciun control asupra Universului și nu au putut face nimic fără Voia lui Allah Cel Atotputernic. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul (...).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

Trebuie să credem că ei (Pacea fie asupra lor!) și-au îndeplinit misiunea în mod conștiincios prin transmiterea Mesajului lui Allah Preaînaltul și că au fost creaturi perfecte în ceea ce privește cunoașterea și punerea în practică a acestuia,

Allah Preaînaltul ferindu-i de minciună, trădare și orice defect în ceea ce privește transmiterea lui. Allah Cel Atotputernic spune:

„Am trimis Noi Profeți și mai înainte de tine (o, Mohammed). Și le-am dat lor soațe și urmași. Însă niciun Trimis nu a putut să aducă vreun semn (minune vizibilă) decât cu Voia lui Allah. Și fiecare soroc a fost scris într-o Carte.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:38]

Trebuie să credem în toți Profeții și Mesagerii (Pacea fie asupra lor!), iar cel care crede în unii dintre ei și nu crede în alții nu este considerat a fi musulman. Allah Preaînaltul spune:

„Aceia care nu cred în Allah și în Trimișii Săi și vor să-l separe pe Allah de Trimișii Săi, zicând: «Noi credem în unii dintre ei (dintre Trimiși), dar nu credem în alții.» și voiesc să găsească un drum de mijloc, ~ Aceia sunt în adevăr necredincioși și pentru cei necredincioși am pregătit Noi osândă rușinoasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:150-151]

Printre acești Profeți se află aceia care sunt numiți „*ulu-l-‘azm*” (cei dotați cu o voință puternică), iar aceștia s-au remarcat prin modul în care au primit și transmis Mesajul și prin rezistența de care au dat dovadă pentru a duce la capăt această sarcină. Este vorba despre *Nūh* (Noe), *Ibrāhīm* (Avraam), *Musa* (Moise), *Isa* (Iisus), și Mohammed (Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lor!). Primul Profet trimis omenirii a fost Noe (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune:

„Noi ți-am revelat ție (o, Mohammed) după cum le-am revelat și lui Noe și Profeților de după el (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:163]

Mohammed (ﷺ) a fost ultimul Mesager al lui Allah Preaînaltul și niciun alt Profet sau Mesager nu va mai veni după el până la sfârșitul timpurilor. Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiuce, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor (în sensul că șirul Profetilor și Profetiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeti), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

Religia Profetului Mohammed (ﷺ) a completat și abrogat religiile anterioare, fiind religia finală a Adevărului, care trebuie urmată până în Ziua Judecății.

Cine este Mohammed (ﷺ)?

El este Abu al-Qasim, Mohammed (ﷺ), fiul lui ‘Abd Allah, fiul lui ‘Abd al-Muttalib, fiul lui Hāshim. A făcut parte din tribul arab Quraiș, a cărui origine merge înapoi până la Adnan, care a fost un descendent al lui Ismail, ce a fost un Profet al lui Allah (Pacea fie asupra sa!), și fiul lui Ibrāhim (Avraam - Pacea fie asupra sa!). Mama sa a fost Amina, fiica lui Wahab, a cărui genealogie merge înapoi până la Adnan, care a fost un descendent al lui Ismail, ce a fost un Profet al lui Allah (Pacea fie asupra sa!), și fiul lui Ibrāhim (Avraam - Pacea fie asupra sa!). Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Într-adevăr, Allah l-a ales pe Kinanah dintre copiii lui Ismail, și l-a ales pe Quraiș dintre Kinanah, și l-a ales pe Hashim dintre Quraiș, și m-a ales pe mine dintre Banu Hashim.” (Muslim)

Mohammed (ﷺ) s-a născut în jurul anului 570, în sfântul oraș Mecca. Acesta era centrul religios al întregii Peninsule Arabice, deoarece găzduia *Ka'bah*, care a fost construită de către Avraam și fiul său, Ismail (Pacea fie asupra lor!).

Întreaga sa viață a fost caracterizată de sinceritate și integritate, lui (ﷺ) nefiindu-i vreodată cunoscute minciuna sau lipsa de onestitate. Chiar și înainte de primirea Revelației Divine, el (ﷺ) a fost cunoscut drept „*cel demn de încredere*” (*Al-Amīn*), iar oamenii aveau o atât de mare încredere în Mohammed (ﷺ) încât îi încredințau averile atunci când trebuiau să plece într-o călătorie. De asemenea, el (ﷺ) era cunoscut sub numele de „*cel sincer*” (*As-Sādiq*), deoarece niciodată nu a mințit și nu a acționat cu perfidie. El (ﷺ) era de o moralitate ireproșabilă, vorba sa era mișcătoare, impregnată cu elocvență, și întotdeauna își dorea tot ceea ce era mai bun pentru ceilalți. Allah Preaînaltul îl descrie spunând:

„Și cu adevărat tu (o, Mohammed) ai un înalt caracter moral!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 68:4]

Profetul Mohammed (ﷺ) a primit prima Revelație la vârsta de 40 de ani și a rămas în Mecca timp de treisprezece ani, perioadă în care i-a invitat pe oameni să creadă în Unicitatea lui Allah Preaînaltul. Apoi, a emigrat în orașul Medina, chemându-i pe locuitorii acestuia la islam, fapt acceptat de majoritatea dintre ei. După aceea, Allah Cel Atotputernic i-a revelat Mesagerului Său (ﷺ) restul Legislației islamice. Mohammed (ﷺ) s-a întors la Mecca la opt ani după emigrarea sa și a cucerit-o. A murit la vârsta de 63 de ani, după ce Allah Preaînaltul îi revelase întregul Coran. Toate prescripțiile religiei

fuseseră perfecționate și completate, iar majoritatea națiunilor arabe acceptaseră islamul.

Beneficiile credinței în Profeti și Mesageri

1. Conștientizarea Îndurării și a Dragostei lui Allah Preaînaltul față de robii Săi, dat fiind că le-a trimis acestora Mesageri care să le transmită Religia Sa și care să fie exemple de urmat.

2. Recunoașterea adevăraților credincioși, deoarece acela care crede în Mesagerul lui Allah (ﷺ) trebuie să creadă și în ceilalți Mesageri care sunt menționați în Cartea Sa.

3. Multiplicarea răsplăților lui Allah Preaînaltul, deoarece acela care crede în Mesagerul care a fost trimis la comunitatea sa și apoi crede, de ademenea, în Mesagerii care au venit după aceea (Pacea fie asupra lor!), primește o răsplată dublă.

Credința în Ziua Judecării

Aceasta presupune credința în faptul că va veni o Zi în care această lume se va sfârși și va dispărea. Allah Preaînaltul spune:

„Toți cei care sunt pe Pământ vor pieri (toți cei care se află pe fața Pământului sunt pieritori), ~ Va rămâne veșnic (numai) Fața (aici cu sensul de Entitatea Sa) Domnului tău, Cel plin de Slavă și de Cinste (Dhū-l-jalāli wa-l-'ikrām).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:26-27]

Atunci când Allah Preaînaltul va voi, îi va porunci îngerului Israfil (Pacea fie asupra sa!) să sufle în Trâmbiță și toate ființele vor pieri. Apoi, Allah Preaînaltul îi va porunci să sufle din nou în Trâmbiță și atunci toți oamenii vor fi înviați, de la Adam (Pacea fie asupra sa!) și până la ultimul om. Allah Preaînaltul spune:

„Și atunci când se va sufla în Trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară de cei care va voi Allah (dintre îngerii Săi apropiați sau dintre martori). Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând (sau privind).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:68]

Credința în Ziua Judecării presupune credința în tot ceea ce Allah Preaînaltul și Mesagerul Său (ﷺ) au spus cu privire la Viața de Apoi:

1. Credința în viața din Barzakh. Aceasta este perioada de la moartea omului până în Ziua Învierii, timp în care credinciosul va avea parte de plăceri, în timp ce necredinciosul va fi pedepsit. Allah Preaînaltul spune:

„Focul la care ei vor fi expuși dimineața și seara (în mormintele lor). Iar în Ziua când va sosi Ceasul, (se va zice): «Faceți să intre neamul lui Faraon la osânda cea mai aspră!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:46]

2. Credința în Înviere. Aceasta este Ziua în care Allah Preaînaltul îi va readuce la viață pe toți oamenii goi și necircumciși. Allah Preaînaltul spune:

„Necredincioșii au pretins (în mod fals) că ei nu vor mai fi înviați (niciodată, pentru Judecată). Spune (o, Mohammed): «Ba da! (Jur) Pe Domnul meu! (Cu siguranță) Veți fi voi înviați și apoi vi se va spune vouă (și veți fi recompensați pentru) ceea ce ați făcut! Și acesta este ușor pentru Allah!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:7]

3. Credința în Adunare. Toate creaturile vor fi adunate pentru Judecată. Allah Preaînaltul spune:

„Și într-o zi vom face Noi să plece munții din loc (îi vom urni din locurile lor și-i vom preschimba în pulbere) și vei vedea pământul neted (fără niciun fel de construcții, pomi sau obstacole pe el) și-i vom aduna pe toți (pentru Judecată), fără să lăsăm pe niciunul dintre ei.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:47]

4. Credința că oamenii vor fi așezați înaintea lui Allah Cel Atotputernic în rânduri. Allah Preaînaltul spune:

„Și ei vor fi așezați dinaintea Domnului tău în rând. «Iată că ați venit la Noi precum v-am creat pe voi dintru întâi (adică fără avere și copii) (...))” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:48]

5. Credința în faptul că pielea și membrele corpului vor da mărturie. Allah Preaînaltul spune:

„Astfel încât, atunci când vor ajunge la el, vor da mărturie împotriva lor urechile lor și ochii lor și pieile lor, pentru ceea ce ei au săvârșit. ~ Și vor grăi ei către pieile lor: «De ce ați făcut mărturie împotriva noastră?», iar ele le vor răspunde: «Ne-a făcut să grăim Allah, Cel care face să grăiască toate lucrurile. El v-a creat pe voi întâia oară și la El fi veți întorși! ~ Voi nu v-ați putut ascunde (*când ați săvârșit păcatele*), ca să nu dea mărturie împotriva voastră urechile voastre, ochii voștri și pieile voastre, însă voi v-ați închipuit că Allah nu știe multe din cele pe care voi le săvârșiți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:20-22]

6. Credința în Întrebări. Allah Preaînaltul spune:

„«Și opriți-i pe ei, pentru că ei trebuie să fie întrebați! ~ De ce nu vă ajutați voi unii altora?» ~ Dar în Ziua aceea vor fi ei supuși (*se vor lăsa conduși și vor fi smeriți*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:24-26]

7. Credința în podul *Sirāt* și în traversarea acestuia. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu se află nimeni printre voi care să nu treacă pe acolo (*în Ziua de Apoi fiecare va trece pe podul Sirāt aflat deasupra Iadului, fiecare va vedea Focul dar nu vor cădea decât cei păcătoși și necredincioși*). **Aceasta este o hotărâre nestrămutată a Domnului tău.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:71]

8. Credința în cântărirea faptelor, urmată de răsplătirea celor care au făcut fapte bune, au crezut și au ascultat de Profeții lor (Pacea fie asupra lor!) și de pedepsirea celor care au comis fapte rele, nu au crezut și nu au ascultat de Profeții lor (Pacea fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin (fiecare suflet va primi ceea ce i se cuvine). Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar (metaforă pentru cunoașterea de către Allah a celor mai mărunte lucruri), Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:47]

9. Credința în înmânarea registrelor și a cărților. Allah Preaînaltul spune:

„Apoi, în ceea ce îl privește pe cel căruia i se va da cartea (faptelor sale scrise) în mâna sa dreaptă, ~ Cu siguranță, el va primi o judecată ușoară ~ Și el se va întoarce la familia sa (în Paradis) cu bucurie. ~ Însă oricui îi este dată cartea (faptelor sale scrise) prin spatele său, ~ El va invoca pieirea (distrugerea sa) (spunând: «O, vai mie, o, pieirea mea!») ~ Și el va intra în Focul aprins, pentru a fi ars acolo. ~ Cu adevărat, el a fost fericit (în aroganța sa și el nu s-a gândit la consecințele faptelor sale) în mijlocul neamului său (în viața lumească).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 84:7-13]

10. Credința în faptul că oamenii vor fi răsplătiți cu Paradisul sau Iadul veșnic. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile. ~ Cu adevărat, cei care cred (în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile. ~ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile ‘Adn-ului (Paradisul), pe sub care curg râuri și în

care vor locui pe veci. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) este pentru cel care se teme de Domnul său.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6-8]

11. Credința în rezervor (*al-hūd*)², în mijlocire și în toate celelalte lucruri cu privire la care ne-a informat Mesagerul lui Allah (ﷺ).

Beneficiile credinței în Ziua Judecării

1. Determinarea credincioșilor să se pregătească pentru aceasta prin realizarea de fapte bune, cu speranța că vor primi răsplata pentru ele, și prin evitarea păcatelor, din teama de Pedeapsa lui Allah Cel Atotputernic din acea Zi.

2. Permite consolarea și reconfortarea credincioșilor, care sacrifică plăcerile lumești pentru răsplata și plăcerile pe care speră să le primească de la Allah Preaînaltul în Viața de Apoi.

3. Recunoașterea adevăraților credincioși.

² Rezervorul unde se vor întâlni Profetul Mohammed (ﷺ) și adevărații credincioși.

Credința în Destin și Predestinare

Aceasta presupune credința în faptul că Allah Preaînaltul cunoaște totul încă dinainte de a exista și totul se întâmplă în conformitate cu Voia și Hotărârea Sa. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:49]

Tot ceea ce a avut loc în trecut, tot ceea ce are loc în prezent și tot ceea ce va avea loc în viitor este cunoscut dinainte de către Allah Preaînaltul și totul are loc în conformitate cu Voia și Hotărârea Sa. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„O persoană nu este cu adevărat credincioasă până când nu crede în Predestinarea Divină, fie ea bună sau rea, fiind conștientă de faptul că ceea ce s-a întâmplat este ceea ce trebuia să se întâmple și ceea ce nu s-a întâmplat nu a fost menit să se întâmple.” (At-Tirmidhi)

Credința în Destin și Predestinare presupune următoarele:

1. Credința că Allah Preaînaltul cunoaște totul și că Știința Sa acoperă toate lucrurile.

2. Credința că Allah Preaînaltul a înregistrat totul pe „Tablele Păstrate” (*Al-Lauh Al-Mahfuz*). Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Primul lucru pe care Allah l-a creat a fost calemul. El i-a spus: «Scrie!» El (calemul) a întrebat: «Ce să scriu, Domnul meu?» Allah a spus: «Înregistrează toate lucrurile

care se vor întâmpla până la sosirea Zilei Învierii.»”
(Ahmad și Abu Dawud)

3. Credința că totul are loc în conformitate cu Voia și Hotărârea lui Allah Preaînaltul și că tot ceea ce El voiește se întâmplă și ceea ce nu voiește nu se va întâmpla vreodată.

4. Credința că Allah Preaînaltul este Creatorul tuturor lucrurilor și că nu există alt creator și nici alt domn în afară de El, Cel Atotputernic.

Însă, acest lucru nu intră în contradicție cu faptul că omul trebuie să caute cauzele și efectele evenimentelor și să facă tot posibilul pentru a le face să se întâmple. Spre exemplu, dacă o persoană dorește să aibă un copil, ea trebuie să se căsătorească mai întâi și să își stabilească obiective concrete pentru a obține acest lucru. Apoi, cauzele pot produce efectele și obiectivele stabilite sau nu, în conformitate cu Voia lui Allah Preaînaltul, deoarece cauzele sunt considerate a fi, de asemenea, parte din Voia lui Allah. Profetul Mohammed (ﷺ) a fost întrebat:

„«O, Mesager al lui Allah, crezi că *ruqīah*, medicamentele și lucrurile pe care le folosim pentru a ne proteja împiedică Hotărârea lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Toate acestea fac parte din Hotărârea lui Allah.»” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

Beneficiile credinței în Destin și Predestinare

1. Aceasta întărește atașamentul musulmanului față de Allah Preaînaltul și încrederea în El, Cel Atotputernic, cu

privire la rezultatele pentru chestiunile noastre, odată ce am făcut tot ceea ce ne stă în putință.

2. Satisfacerea și mulțumirea cu ceea ce se întâmplă, care aduc pacea sufletească și liniștea inimii. Acest fapt nu îi permite sufletului să se întristeze pentru că un lucru nu a avut rezultatul dorit sau pentru ceea ce nu s-a întâmplat. Allah Preaînaltul spune:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte (Tablele păstrate), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, ~ Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă dăruiește. Și Allah nu-l iubește pe cel trufaș și lăudăros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22-23]

3. Credința în Predestinare îl consolează pe credincios și ușurează efectele problemelor și ale calamităților care îl afectează. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât cel slab și există bine în amândoi. Prețuiți ceea ce vă va aduce beneficii (în Viața de Apoi), căutați Ajutorul lui Allah și nu deznădăjduiți; iar dacă ceva neplăcut se întâmplă nu spuneți: «Dacă aș fi făcut așa și așa, cutare sau cutare, nu s-ar fi întâmplat.», ci, mai degrabă, spuneți: «*Qaddaru Allahi ua mā șā'a fa'ala*» (Aceasta este Hotărârea lui Allah și El face ceea ce voiește!), întrucât, prin rostirea cuvântului «dacă» începe lucrarea lui Șeitan.” (Muslim)

4. Multiplicarea faptelor bune și ștergerea faptelor rele. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu este încercat un musulman cu vreo boală, sau cu vreo neliniște, sau cu vreo supărare, sau cu vreo suferință, sau cu vreo deznădejde, chiar și (numai) cât un spin care l-ar înțepa, fără să îi fie iertate din păcate prin aceasta.” (Al-Bukhari)

Credința în Predestinare nu înseamnă, așa cum consideră unii în mod eronat, a te încrede în Allah Preaînaltul fără a te strădui pentru a îndeplini un lucru. Cineva l-a întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, trebuie să îmi leg cămila și să mă încred în Allah sau să îmi las cămila liberă și să mă încred în Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Leagă-ți cămila și încrede-te în Allah.»” (At-Tirmidhi)

Semnificația mărturisirii că Mohammed este Mesagerul lui Allah și implicațiile acesteia

1. Credința în Mesajul său și în faptul că el (ﷺ) este Pecetea tuturor Profetilor, nici un alt Profet sau Mesager nemaivenind după el (ﷺ). Allah Preaînaltul spune:

„Mohammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri (Mohammed nu a avut decât fiice, căci fiii săi au murit la o vârstă foarte fragedă, iar pe Zaid l-a adoptat), ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor (în sensul că șirul Profetilor și Profetiilor s-a încheiat cu el, care este ultimul dintre Profeti), și Allah este Atoateștiutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:40]

2. Credința că Mesajul pe care l-a transmis a venit de la Allah Preaînaltul, care spune:

„Nu rostește nimic după pofta lui (în acest Coran)! ~ El (Coranul) nu este decât o Revelație trimisă (de către Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:3-4]

În ceea ce privește chestiunile lumești, Profetul Mohammed (ﷺ) era un simplu om, judecata și sentințele sale reflectând natura sa umană. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Cu adevărat, eu nu sunt decât un om, și părțile litigante vin la mine pentru a le soluționa disputele. Este posibil ca unul dintre voi să-și prezinte cazul într-un mod mai elocvent și mai convingător decât adversarul său, iar prin prisma acestora aș putea să-l consider îndreptățit și astfel să dau o hotărâre în favoarea sa, bazată pe ceea ce am

auzit. Prin urmare, dacă am dat vreodată dreptul unui musulman altcuiva, din greșeală, (iar el știe că aceasta este greșit), atunci, cel care știe că nu i se cuvine ceea ce i-am dat, să nu îl ia, pentru că, de fapt, prin aceasta, eu nu i-am oferit nimic altceva decât o bucată de Foc. El poate să se încarce cu aceasta sau poate să o abandoneze.” (Muslim)

3. Credința în universalitatea Mesajului său și în faptul că acesta este valabil pentru toți oamenii și *djinnii* până în Ziua Judecării. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca vestitor și prevenitor pentru toată lumea, însă cei mai mulți dintre oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:28]

4. Ascultarea poruncilor sale, considerarea a tot ceea ce a spus ca fiind adevărat și evitarea a tot ceea ce a interzis. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Ceea ce Mesagerul vă dăruiește (hotărăște, poruncește) primiți (faceți) și toate cele de la care vă oprește, de la acelea opriți-vă (și nu faceți) și fiți cu frică de Allah, căci, cu adevărat, Allah este Aspru la pedeapsă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 59:7]

5. Urmarea și punerea în aplicare a Tradiției Profetului (ﷺ) (*Sunnah*), fără a introduce niciun fel de inovație în aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Profetule): «Dacă Îl iubiți pe Allah, urmați-mă și Allah vă va iubi și vă va ierta păcatele voastre! Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:31]

Ce urmează după rostirea celor două mărturisiri de credință?

Se recomandă spălarea întregului corp cu apă pură (*ghusl*) și îndeplinirea a două unități de rugăciune (*raka'āt*).

Acest lucru este evidențiat de *hadith*-ul care relatează povestea lui Thumama al-Hanafi, care a fost luat prizonier de către musulmani, iar Profetul (ﷺ) a decis să îl elibereze și el a îmbrățișat islamul. Profetul (ﷺ) l-a dezlegat și l-a trimis în grădina lui Abu Talha pentru a face o baie completă (*ghusl*). Acesta a făcut ceea ce i-a fost cerut, iar apoi a îndeplinit două unități de rugăciune și Profetul (ﷺ) a spus:

„Islamul fratelui vostru este corect!” (Ibn Hibban)

Modul de realizare a abluțiunii complete (*ghusl*):

1. Formularea intenției de a se purifica de impuritățile care necesită o baie, iar aceasta trebuie să fie făcută în inimă, fără a se pronunța cu voce tare. Caracterul obligatoriu al intenției este demonstrat de *hadith*-ul în care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Acțiunile sunt judecate numai după intenții și fiecare va avea numai ceea ce a intenționat (...)” (Al-Bukhari)

2. Rostirea expresiei **„Bismi-Llah”** (În Numele lui Allah), urmată de spălarea mâinilor și a părților private.

3. Realizarea abluțiunii (*wuḍū*) la fel ca înainte de fiecare rugăciune.

4. Turnarea apei pe cap de trei ori, trecând degetele prin păr și prin barbă, pentru ca apa să ajungă la rădăcini și la scalp.

5. Turnarea apei pe întreg corpul, începând cu partea dreaptă și terminând cu partea stângă. Cel care face aceasta trebuie să se asigure că apa atinge axilele, urechile, buricul și pliurile care se formează în piele la persoanele mai solide și care împiedică apa să ajungă la toate zonele corpului. Apoi, el trebuie să își spele picioarele, dacă nu a făcut aceasta în timp ce a realizat abluțiunea (*wuḍū*). Acest fapt a fost evidențiat într-un *hadith* relatat de ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), care a spus:

„Atunci când Mesagerul lui Allah (ﷺ) realiza *ghusl* (abluțiunea totală) din cauza faptului că se afla în stare de impuritate majoră (*junub*), el începea spălându-și mâinile, după care își turna apă cu mâna dreaptă peste mâna stângă și își spăla părțile private. Apoi, efectua abluțiunea la fel cum o efectua pentru rugăciune. Apoi, lua puțină apă și își freca rădăcinile părului cu degetele, iar când era sigur că acestea erau umezite în mod corespunzător, își turna trei pumni de apă pe cap, iar apoi își turna apă pe restul corpului, după care își spăla picioarele.” (Muslim)

Abluțiunea completă (*ghusl*) este obligatorie în următoarele cazuri:

- 1.** la ejacularea spermei din cauza unui vis umed, a unui act sexual sau a oricărui alt motiv;
- 2.** la finalul perioadei menstruale;

3. la finalul sângerării postnatale.

Rugăciunea rituală obligatorie (*as-salāh*)

Rugăciunea rituală obligatorie este un stâlp indispensabil al islamului. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Capul acestei chestiuni este islamul (mărturisirea de credință), iar stâlpul său este rugăciunea (...)” (At-Tirmidhi)

Rugăciunea este alcătuită dintr-o serie de cuvinte și acțiuni care începe cu *takbīr* (a spune *Allahu Akbar* - Allah este Prea Măreț!) și se termină cu *taslīm* (a spune salutul final *As-Salām aleikum wa rahmatu Allah* - Pacea și mila lui Allah fie asupra voastră!).

Beneficiile rugăciunii:

■ **fericirea spirituală**, deoarece rugăciunea stabilește o legătură directă între credincios și Domnul său. În timpul acesteia, musulmanul poartă o discuție privată cu Domnul său, comunicând cu El și adresându-I suplicații.

■ **liniștea sufletească și pacea inimii**. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) eu mi-am găsit liniștea în rugăciune.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

■ **îl îndepărtează pe om de indecență și de faptele rele**. Allah Preaînaltul spune:

(...) Rugăciunea împiedică de la ceea ce este rușinos și de la ceea ce este oprit (oprit de legi și de mintea sănătoasă; așa cum sunt uciderea, pervertirea etc.) (...) [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:45]

■ **consolidează legăturile de iubire și armonie dintre musulmani, eliminând toate diferențele sociale care pot exista între ei.** Astfel, toți stau în picioare în rânduri, unul lângă altul, cel mare și cel mic, cel bogat și cel sărac, nobilul și omul de rând. Toți devin egali în ceea ce privește supunerea lor față de Allah Preaînaltul, atunci când stau în picioare în fața Lui, orientați către aceeași direcție de rugăciune (*qiblah*) și efectuând aceleași mișcări, recitând aceleași cuvinte, în același timp.

Timpurile prescrise pentru îndeplinirea rugăciunilor

Sunt cinci rugăciuni care trebuie efectuate zilnic. Bărbații trebuie să le efectueze în *masjid* (moschee), în congregație, cu excepția cazului în care au motive valide pentru a nu face acest lucru, iar femeile le pot efectua în casele lor. Cele cinci rugăciuni rituale obligatorii sunt următoarele:

Numele rugăciunii	Numărul de <i>raka'āt</i>	Timpul în care trebuie să fie efectuată	Rugăciuni <i>Sunnah</i> (voluntare)
<i>Dhuhr</i>	4	Începe atunci când Soarele trece de zenit și durează până când umbra oricărui lucru este egală cu înălțimea lui.	4 <i>raka'āt</i> înainte și 2 <i>raka'āt</i> după
<i>'Asr</i>	4	Începe la sfârșitul timpului pentru <i>Dhuhr</i> și se termină atunci când umbra oricărui lucru este dublă față de	niciuna

		înălțimea lui. Aceasta este de preferat, însă, dacă este necesar, poate fi amânat până la apusul Soarelui.	
<i>Maghrib</i>	3	Începe odată cu apusul Soarelui și ține până la lăsarea nopții, adică până la dispariția roșeții de la apus.	2 <i>raka'āt</i> după
<i>Isha</i>	4	Începe la dispariția roșeții de la apus (care marchează și ieșirea din timpul rugăciunii de seară - <i>Maghrib</i>) și ține până la mijlocul nopții, putând continua până la începutul revărsării zorilor în caz de necesitate.	2 <i>raka'āt</i> după
<i>Fajr</i>	2	Începe de la revărsatul zorilor și durează până când Soarele începe să răsară.	2 <i>raka'āt</i> înainte

Momentul acestora a fost definit de către Profetul Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Timpul pentru *Dhuhr* este atunci când Soarele trece de zenit și umbra omului este egală cu înălțimea lui, înainte de a începe timpul pentru *‘Asr*. Timpul pentru *‘Asr* durează până când Soarele devine foarte galben. Timpul pentru *Maghrib* durează până la dispariția roșeții de la apus,

timpul pentru *Isha* durează până la mijlocul nopții, iar timpul pentru *Fajr* durează până când Soarele începe să răsară. Dacă Soarele a început să răsară deja, abțineți-vă de la rugăciune, deoarece acesta răsare dintre cele două coarne ale lui Șeitan.” (Muslim)

Condițiile rugăciunii

Trebuie menționat faptul că rugăciunea are anumite condiții, iar dacă acestea nu sunt îndeplinite, ea nu este validă. Acestea sunt următoarele:

1. efectuarea rugăciunilor în intervalul de timp corespondent.

2. purificarea de impuritățile minore sau majore. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (spălați-vă) picioarele voastre până la glezne! Dacă sunteți spurcați (în starea de junub - stare rezultată dintr-un contact sexual sau o scurgere seminală după care abluțiunea majoră - îmbăierea generală - este obligatorie atât pentru bărbat, cât și pentru femeie), atunci purificați-vă (printr-o îmbăiere totală)! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

3. curățarea corpului de impurități. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

**„Aveți grijă (să nu vă pătați) de urină, deoarece aceasta este cauza principală a pedepselor din morminte!”
(Ad-Daraqutni)**

De asemenea, este obligatorie curățarea hainelor de impurități, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și curăță veșmintele tale!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 74:4]

În plus, trebuie să ne asigurăm că locul în care va fi realizată rugăciunea este lipsit de impurități, după cum reiese din următorul *hadith*:

„Un beduin a urinat în moschee, iar oamenii s-au repezit să îl lovească. Mesagerul lui Allah (ﷺ) le-a poruncit să îl lase în pace și să toarne o găleată sau un vas mare (plin) de apă peste locul unde urinase. Profetul (ﷺ) a spus apoi: «Ați fost trimiși pentru a face lucrurile ușoare (pentru oameni) și nu ați fost trimiși pentru a face lucrurile dificile pentru ei.»” (Al-Bukhari)

4. acoperirea anumitor părți specifice ale corpului care țin de *awrah*. Pentru bărbat, aceasta este zona dintre buric și genunchi, iar pentru femeie, aceasta este reprezentată de tot corpul, în afară de chip și de mâini. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâteliile (a se înțelege prin găteală atât curățenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie) voastre la toate locurile de rugăciune (păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul sanctuarului Ka‘bah în pielea goală; Allah interzice această practică și le poruncește oamenilor să-și acopere goliciunea; aceasta este o Poruncă adresată dreptcredincioșilor de a îmbrăca veșminte

alese de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

5. orientarea către *qiblah*. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Așadar, îndreaptă-ți fața spre Moscheea cea Sfântă (Al-Masjid al-Haram - Moscheea cea Sfântă - este unul din numele actualei mari moschei de la Mecca, în a cărei incintă se află Al-Ka'bah)! Și oriunde ați fi, îndreptați fețele voastre către ea! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:144]

Atunci când femeia se află la menstruație sau la sângerarea postnatală, ea este scutită de rugăciune. La încetarea sângerării, ea trebuie să efectueze abluțiunea completă (*ghusl*) și apoi să efectueze abluțiunea simplă (*wuḍū*) pentru fiecare rugăciune, în cazul în care aceasta este anulată. Ea nu trebuie să recupereze rugăciunile pierdute.

Tayammum

În cazul în care nu se dispune de apă suficientă pentru a realiza abluțiunea sau dacă există un motiv care împiedică folosirea ei, precum o boală sau imposibilitatea de a o folosi, este permisă efectuarea abluțiunii uscate (*tayammum*) cu praf, iar aceasta se realizează după cum urmează:

1. se lovește ușor pământul cu mâinile, având degetele separate;
2. se șterge fața cu palmele;
3. se șterg mâinile până la încheieturi.

Descrierea rugăciunii

1. În primul rând, trebuie să fie efectuată abluțiunea cu apă pură, adoptând metoda poruncită de Allah Preaînaltul în Nobilul Coran:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă gătiți pentru rugăciune (*as-salāh*), spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre, până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (*spălați-vă*) picioarele voastre până la glezne (...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 5:6]

2. Apoi, credinciosul trebuie să își întoarcă trupul și fața către *qiblah* (*Ka‘bah*) cu intenția în inimă de a îndeplini rugăciunea care urmează să fie efectuată, fără a pronunța acest lucru verbal.

3. Trebuie rostit *Takbīrat-ul-Ihrām* spunând: „*Allahu Akbar*”, declarând astfel Măreția lui Allah. Aceasta trebuie să se facă privind locul în care credinciosul se prosternază. Mâinile trebuie ridicate până aproape la nivelul umerilor sau al urechilor, cu degetele întinse și cu palmele în direcția *qiblah*.

4. După aceea, mâinile se așază pe piept, cu mâna dreaptă peste cea stângă, și se recită următoarea suplicație (*du‘ā’ al-istiftāh*):

„Subhānak Allāhumma wa bi Hamdika wa Tabāarak Asmuka wa Ta‘ālā Geadduka wa la ilāha ghairuka.” (Tu ești Slăvit, o, Allah, și Lăudat; Numele Tău este binecuvântat; Maiestatea Ta este înălțată și nimeni și nimic nu are dreptul de a fi adorat în afară de Tine!)

Apoi, se spune:

„A‘ūdhu billahi min-ash Sheitan-ir-Rajīm Bismi-Llah Ar-Rahman Ar-Rahīm” (Caut adăpost la Allah de Șeitan

cel blestemat! În Numele lui Allah Preamilostivul, Prea Îndurătorul)

Apoi, se recită **Sūrat Al-Fātihah** (Sura care deschide Nobilul Coran). După recitarea acesteia, se spune „**Amīn!**” cu voce tare în rugăciunile care se recită cu voce tare (rugăciunea *Fajr*, primele două *raka‘āt* ale rugăciunii *Maghrib* și primele două *raka‘āt* ale rugăciunii *Isha*) și în șoaptă în rugăciunile la care nu se recită cu voce tare (rugăciunile *Dhuhr* și ‘*Asr*). După aceea, poate fi recitată orice altă parte din Nobilul Coran.

5. La sfârșitul recitării, trebuie făcută o plecăciune (*rukū‘*). Se ridică mâinile până la nivelul umerilor sau al urechilor, moment în care se rostește *takbīr*:

„Allahu Akbar” (Allah este Prea Măreț!)

Apoi, se efectuează *rukū‘* (plecăciunea) cu spatele întins, capul fiind la același nivel cu cel al șoldurilor. În acest moment, se pun mâinile pe genunchi, cu degetele răsfirate, și se rostește de trei ori:

„Subhāna Rabbī al-‘Aẓīm” (Slavă Domnului meu, Cel Prea Măreț!)

6. Apoi, trebuie să se ridice capul (și spatele) din *rukū‘* (plecăciune), după care se ridică mâinile la nivelul umerilor sau al urechilor, spunând, atunci când ne rugăm singuri sau conducem rugăciunea (ca *imami*):

„Sami‘Allahu liman Hamidah” (Allah îl aude pe cel care Îl slăvește!)

Atunci când ne aflăm în poziție dreaptă din nou, stând în picioare, se spune:

„Rabbāna wa-lak’al-Hamd” (Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava!)

Dacă ne aflăm în spatele celui care conduce rugăciunea (*imam*), trebuie să spunem atunci când ne aflăm în poziție dreaptă:

„Rabbāna wa-lak’al-Hamd” (Domnul nostru, Ție Ți se cuvine toată slava!)

Apoi, credinciosul trebuie să pună din nou mâinile pe piept, așa cum a făcut înainte de a face plecăciunea (*rukū’*).

7. Apoi, urmează prosternarea (*sujūd*) și se rostește:

„Allahu Akbar” (Allah este Prea Măreț!)

Apoi, în momentul în care coborâm în prosternare, atingem solul cu genunchii înainte de a îl atinge cu mâinile, dacă acest lucru nu presupune un efort suplimentar. Atât degetele mâinilor, cât și cele ale picioarelor trebuie să fie îndreptate către *qiblah* (degetele mâinilor împreunate, nu separate). În prosternare, trebuie atins solul cu fruntea, nasul, palmele, genunchii și vârfurile degetelor de la picioare, fără a lipi stomacul de coapse și nici coapsele de călcâie, iar în această poziție se spune de trei ori:

„Subbhāna Rabbī al-’A’lā” (Slavă lui Allah, Cel Preaînalt!)

Este recomandat ca în această poziție să fie rostite cât mai multe suplicații, știut fiind faptul că Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Atunci când vă aflați în plecăciune (*rukū’*), slăviți-L pe Domnul vostru, iar atunci când vă aflați în prosternare (*sujūd*), străduiți-vă să faceți suplicații,

deoarece acestea merită cel mai mult să primească răspuns.” (Muslim)

8. Apoi, capul se ridică din prosternare în timp ce se spune „**Allahu Akbar**” și se stă în șezut. Talpa piciorului stâng trebuie să atingă solul în întregime, iar greutatea corpului trebuie sprijinită pe el, ridicând călcâiul piciorului drept (cu degetele îndoite, orientate către *qiblah*). Mâinile se pun pe genunchi și se rostește de trei ori:

„Rabbi ighfir-li” (O, Domnul meu, iartă-mă!)

În plus, putem spune:

„Allāhumma ighfir-li, ua arhamni, ua ahdini, ua arzuqni, ua ‘āfini, ua ajburni” (O, Allah, iartă-mă, ai milă de mine, călăuzește-mă, oferă-mi mijloacele de subzistență, menține-mă într-o stare de siguranță și bunăstare și întărește-mă!)

9. Urmează o a doua prosternare, timp în care se spune: „**Allahu Akbar**” și se repetă aceleași acțiuni efectuate la prima prosternare.

10. Apoi, ne ridicăm din *sujūd*, spunând „**Allahu Akbar**”, fără să ridicăm mâinile atunci când facem aceasta. După aceea, ne ridicăm în picioare pentru a efectua cea de a doua *raka‘ah* (unitate de rugăciune), folosindu-ne de genunchi, dacă este posibil, pentru a ne ridica. Dacă ne este greu astfel, ne putem ridica cu ajutorul mâinilor. O dată în picioare, se recită *Sūrat Al-Fātihah* și orice altă *Sură* sau versete pe care le cunoaștem din Nobilul Coran, așa cum am făcut și la prima *raka‘ah* (unitate de rugăciune).

11. Dacă rugăciunea este formată din două *raka‘āt*, așa cum este rugăciunea de *Fajr*, rugăciunea de *Jummu‘ah* (de

vineri), sau cea de 'Eid (de sărbătoare), după cea de a doua prosternare, credinciosul trebuie să se așeze pe piciorul stâng (cu degetele îndreptate spre dreapta), cu călcâiul drept ridicat. Mâna dreaptă trebuie pusă pe coapsa dreaptă, iar mâna stângă pe coapsa stângă și, cu degetul arătător al mâinii drepte întins în timpul rugii, credinciosul îl menționează pe Allah (în *tashahhud*), aceasta simbolizând *Tawhīd*-ul (recunoașterea Unicității lui Allah). Mâna stângă trebuie să fie sprijinită pe coapsa stângă și se recită *tashahhud*:

„At-tahiyyātu Lillahi was-salawātu wat-tayyibātu, as-salāmu ‘aleika ayyuha an-nabiu wa rahmatu Allahi wa barakatuh, as-salāmu ‘aleinā wa ‘alā ‘ibād Allahi as-sālihīn. Ash-hadu an lā ilāha illa Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhu wa rasūluh” (Toate salutarile sunt pentru Allah și toate actele de slăvire și faptele bune. Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta, o, Profetule! Pacea fie asupra noastră și asupra tuturor robilor dreptcredincioși ai lui Allah! Mărturisesc că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și mărturisesc că Mohammed este Robul și Trimisul Său!)

„Allāhumma sālli ‘alā Muhammad wa ‘alā āli Muhammad, kamā sallaita ‘alā Ibrāhīm wa ‘alā āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdun Majīd, allāhumma bārik ‘alā Muhammad wa ‘alā āli Muhammad kamā bārakta ‘alā Ibrāhīm wa ‘alā āli Ibrāhīm, Innaka Hamīdun Majīd” (O, Allah, trimite Slava Ta asupra lui Mohammed și asupra familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis Slava Ta asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție. O, Allah, trimite Binecuvântările Tale asupra lui Mohammed și asupra

familiei lui Mohammed, așa cum ai trimis Binecuvântările Tale asupra lui Avraam și asupra familiei lui Avraam. Cu adevărat, Tu ești plin de Slavă și Măreție!)

Apoi, se caută adăpost la Allah de cele patru (încercări) spunând:

„Allāhumma Inni A‘ūdhu Bika min adhābi Jahannam, wa min adhābil-Qabr, wa min fitnat al-Mahyā wal-Mamāt, wa min fitnat al-masīh ad-Dajjāl” (O, Allah, caut adăpost la Tine de pedeapsa Focului, de chinul din mormânt, de încercările vieții și ale morții și de amăgirea lui *al-Masīh ad-Dajjāl*!)

Apoi, credinciosul trebuie să Îi ceară lui Allah ceea ce vrea sau își dorește dintre lucrurile bune ale acestei vieți și ale Vieții de Apoi.

12. Credinciosul își încheie rugăciunea rostind *taslīm*, întorcând capul către dreapta, și spunând:

„As-salām aleikum wa rahmatu Allah” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră!)

Apoi, rostește același *taslīm*, dar cu capul îndreptat către stânga, rostind de asemenea:

„As-salām aleikum wa rahmatu Allah” (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra voastră!)

13. În cazul în care este efectuată o rugăciune formată din trei *raka‘āt*, așa cum este rugăciunea *Maghrib*, sau de patru, așa cum sunt rugăciunile *Dhuhr*, *‘Asr* sau *Isha*, după ce au fost rostite cuvintele de la *at-tahīyyātu* din *tashahhud*-ul menționat mai înainte, credinciosul trebuie să se ridice în poziție dreaptă și să se roage cea de a treia

***raka'ah* în cazul rugăciunii *Maghrib*; sau cea de a treia și a patra *raka'ah* în cazul rugăciunilor cu acest număr de unități de rugăciune.** Apoi, el trebuie să se ridice ajutându-se de genunchi dacă se poate, și să ridice mâinile până la nivelul umerilor sau al urechilor spunând: „*Allahu Akbar!*” Apoi, se pun mâinile pe piept – dreapta peste stânga – și se recită doar *Sūrat Al-Fātihah*. După cea de a treia *raka'ah* la rugăciunea de *Maghrib*, sau după cea de a patra *raka'ah* la rugăciunile *Dhuhr*, *'Asr* sau *Isha*, credinciosul recită *tashahhud*, după care încheie rugăciunea cu *taslīm*.

Trebuie menționat faptul că există anumite rugăciuni cunoscute sub numele de *Sunan-ar-Rawātib*, pentru care pot fi obținute recompense în plus și care înalță nivelul și completează orice neajuns din rugăciunile obligatorii. Acestea sunt cele citate în tabelul de mai sus. Rugăciunile voluntare pot fi efectuate în orice moment al zilei, în afară de cele menționate de Allah Preaînaltul, care sunt următoarele:

1. după zorii zilei până la răsăritul Soarelui, când acesta se ridică la o înălțime de o suliță deasupra orizontului;
2. din momentul în care Soarele ajunge la zenit până ce începe să coboare;
3. după *Salāt-ul-'Asr* până la apusul Soarelui.

Sunnah (tradiția profetică) recomandă cu putere rugăciunea *Witr*, care constă dintr-o singură *rak'ah* (unitate de rugăciune), cu care sunt încheiate toate rugăciunile voluntare din timpul nopții.

Adh-dhikr (pomeniri) după completarea rugăciunii

„Astaghfir Allah” (Cer iertarea lui Allah!) de trei ori.

„Allāhumma innaka antas-Salām wa minkas-Salām Tabārakta ya Dhal-Jalāli wal-Ikrām” (O, Allah, Tu ești Pacea, și de la Tine vine Pacea, Slăvit ești Tu, o, Posesor al Măreției și al Generozității!)

„Lā ilāha illa Allah, wahdahu la sharīka-Llah lahul-mulku walahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shaiyin qadīr.” (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah Unicul, Care nu are niciun partener, a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate!) de trei ori.

„Lā hawla wa la quwwata illa billah, Lā ilāha illa Allah wala na’abudu illa iyyah, lahun-ni’matu walahul-fadl wa lahuth-athana’-ul-hasan, Lā ilāha illa Allah mukhlisīna lahud-dīn wa lauw karih al-kafirūn, Allāhumma la mani’a lima a’atait, wala mu’tiya wala yanfa’u thal-jaddi minkal-jad.” (Nu există forță nici putere decât la Allah. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și nu adorăm pe nimeni în afară de Allah. Pentru El sunt toate favorurile, mulțumirea și slava. Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și Lui Îi suntem sinceri în religie, chiar dacă necredincioșii detestă acest lucru. O, Allah, nimeni nu poate opri ceea ce Tu ai dăruit, și nimeni nu poate da ceea ce Tu ai oprit și celui puternic nu îi este de niciun folos puterea împotriva Ta.)

„Allāhumma a‘inni ‘ala dhikrika wa shukrika wa husni ‘ibādatik” (O, Allah, ajută-mă să Te pomenesc, să-Ți mulțumesc și să Te ador în cel mai bun mod cu putință!)

Apoi se rostește **Subhān Allah** (Toată slava I se cuvine lui Allah!), **„Al-hamdu Lillah”** (Toată Mulțumirea este pentru Allah) și **„Allahu Akbar”** (Allah este Prea Măreț), fiecare de câte 33 de ori, iar pentru a completa 100 se spune: **„Lā ilāha illa Allahu wahdahu la sharīka lah, lahul-mulku wa lahul-hamd, wa huwa ‘ala kulli shai’in qadīr.”** (Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, Care nu are niciun partener; a Lui este Împărăția și Slava și El este cu putere peste toate.).

Apoi, se recită *Ayat-ul-Kursiy*:

„Allah! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Al-Hayy (Cel Veșnic Viu), Al-Qayyūm (Cel care se susține pe Sine, Cel care susține totul)! Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind! Ale Lui sunt cele din Ceruri și de pe Pământ! Cine este acela care ar putea mijloci la El fără de îngăduința Lui? El le știe pe cele din fața lor și pe cele din urma lor (El le știe pe cele din această lume și pe cele din Lumea de Apoi). Și ei nu pricep nimic din știința Sa în afară de ceea ce El voiește. Tronul Lui (acest verset se numește «versetul Tronului», după acest cuvânt kursiy, care înseamnă «tron, jilț», dar pe care unii comentatori îl interpretează și ca însemnând Știința lui Allah) se întinde peste ceruri și peste pământ și nu-I este grea păzirea lor (a Cerului și a Pământului). El este Al-‘Aliyy (Preaînaltul, Preaslăvitul), Al-‘Aẓīm (Preamăritul)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:255]

Apoi, se recită *Surat Al-Iklās* [112], *Surat Al-Falaq* [113] și *Surat An-Nās* [114].

Abluțiunea (*wuḍū*)

Abluțiunea reprezintă una dintre condițiile validității rugăciunii, după cum a spus Profetul Mohammed (ﷺ):

„(...) Nicio rugăciune nu este acceptată fără abluțiune și nicio caritate oferită din *ghulūl* (bunuri luate pe nedrept din prada de război înainte de împărțirea acesteia) nu este acceptată.” (Muslim)

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Atunci când vă pregătiți pentru rugăciune, spălați-vă fețele voastre și mâinile voastre până la coate, treceți-vă mâinile voastre ude peste capetele voastre și (*spălați-vă*) picioarele voastre până la glezne! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:6]

Modul de realizare a abluțiunii

Humran, sclavul eliberat de ‘Uthmān ibn ‘Affān (Allah să fie mulțumit de el!), a relatat:

„L-am văzut pe ‘Uthmān realizând abluțiunea: și-a turnat apă pe mâini și le-a spălat de trei ori, apoi și-a clătit gura și nasul (de câte trei ori), apoi s-a spălat pe față de trei ori, apoi și-a spălat mâna dreaptă până la cot de trei ori, apoi a făcut același lucru cu mâna stângă, apoi și-a trecut mâna umedă peste cap, apoi și-a spălat piciorul drept de trei ori, iar apoi piciorul stâng. La final a spus: «L-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) realizând abluțiunea astfel, iar el (ﷺ) a spus: „Celui care efectuează abluțiunea la fel ca

mine, iar apoi îndeplinește două *rak'āt* fără a își lăsa gândurile să rătăcească (fără a se gândi la nimic altceva), Allah îi va ierta toate păcatele anterioare.”»” (Al-Bukhari)

1. În primul rând, trebuie formulată în inimă intenția de a realiza abluțiunea pentru a se purifica de starea de impuritate, iar dovada faptului că intenția este obligatorie se află în următorul *hadith* al Profetului Mohammed (ﷺ):

„Faptele sunt judecate după intenții, și fiecare om va avea doar ceea ce a intenționat (...)” (Al-Bukhari)

2. Se rostește expresia „**Bismi-Llah**” (În Numele lui Allah) înainte de a începe abluțiunea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Rugăciunea celui ce nu a realizat abluțiunea nu este validă și abluțiunea celui ce nu menționează Numele lui Allah (la începutul ei) nu este validă.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala as-Sahihain*)

3. Se începe abluțiunea prin spălarea mâinilor de trei ori. 'Aws ibn 'Aws Ath-Thaqafi (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„L-am văzut pe Trimisul lui Allah (ﷺ) realizând abluțiunea (și începea aceasta) spălându-se pe mâini de trei ori.” (Ahmad)

4. Se clătește gura și apoi nasul prin inhalarea apei în nări și apoi răsuflarea ei folosind mâna stângă, fiecare de câte trei ori.

5. Se spală fața de trei ori. Aceasta include zona de la linia părului și până la bărbie, și cea de la o ureche până la cealaltă.

6. Se spală brațele de la vârfurile degetelor până la coate de trei ori, începând cu mâna dreaptă și terminând cu mâna stângă. Cel care are un ceas sau un inel trebuie să îl miște sau să îl scoată, astfel încât apa să poată ajunge pe sub el.

7. Se umezesc capul și urechile o dată. Aceasta se face trecând mâna umedă peste cap (pe deasupra părului) începând de la frunte spre spate și invers. ‘Abd Allah ibn Zaid (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„(...) El (Trimisul lui Allah - ﷺ) își trecea mâinile umede peste cap, începând din față spre spate și apoi în sens invers până în locul din care a început (...)” (Al-Bukhari)

Apoi, se șterg urechile trecând degetele arătătoare umede prin interiorul lor și degetele mari pe exterior. Ar-Rubayy bint Mu’awwidh ibn ‘Afra’ (Allah să fie mulțumit de ea!) a relatat că l-a văzut pe Mesagerul lui Allah (ﷺ) realizând abluțiunea și a spus:

„Își ștergea capul din față spre spate, tâmplesle și urechile o dată.” (At-Tirmidhi)

În plus, ‘Abd Allah Ibn Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a descris abluțiunea Profetului (ﷺ) spunând:

„Mesagerul lui Allah (ﷺ) își trecea mâna umedă peste cap și își ștergea urechile trecându-și degetele arătătoare prin urechi, în timp ce ștergea partea exterioară a acestora cu degetele mari. Astfel, le ștergea pe dinăuntru și pe dinafară.” (Ibn Hibban)

8. Se spală picioarele de trei ori de la vârfurile degetelor până la glezne inclusiv. Abu Hurairah (Allah să fie

mulțumit de el!) a relatat că Trimisul lui Allah (ﷺ) a văzut o persoană care nu se spălase pe călcâie și i-a spus:

**„Vai de călcâiele (uscate) din cauza Focului Iadului!”
(Muslim)**

Este obligatorie respectarea ordinii indicate de către Allah Preaînaltul în versetul menționat mai sus atunci când este efectuată abluțiunea, fără a omite nimic. În plus, nu este permisă întârzierea curățării unei părți a corpului până se usucă ceea ce a fost curățat mai înainte. ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a văzut o persoană rugându-se, însă o parte a piciorului ei de dimensiunea unei monezi nu fusese spălată (apa nu ajunsese la ea). (Când a observat aceasta,) Profetul (ﷺ) i-a cerut să își repete abluțiunea și rugăciunea.” (Abu Dawud)

Trebuie să se asigure înlăturarea a orice poate împiedica apa să ajungă la toate părțile corpului care trebuie să fie spălate atunci când este efectuată abluțiunea, așa cum sunt petele de vopsea și alte lucruri similare.

Abluțiunea rămâne valabilă atât timp cât nu este anulată de urină, fecale, gaze, puroi, sânge, spermă, lichid preseminal sau prostatic, consumul de carne de cămilă, atingerea părților intime cu mâna sau somnul profund.

Plata carității anuale obligatorii (az-zakāh) în favoarea celor care au dreptul la aceasta

Aceasta reprezintă unul dintre drepturile lui Allah Cel Atotputernic, iar musulmanii trebuie să o ofere celor săraci și nevoiași pentru a satisface nevoile lor, scutindu-i astfel de umilința de a cerși, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și, de fapt, nu li s-a poruncit lor (în acest Coran) altceva (față de ceea ce li s-a poruncit deja în Scripturile lor originale) în afară de adorarea (doar a) lui Allah, și să Îi fie devotați în ceea ce privește religia și să fie *hunafa'* (să stea departe de politeism și să încline spre monoteism), să efectueze rugăciunea și să ofere *zakāh* (caritatea anuală obligatorie): și aceasta este religia corectă (și dreaptă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:5]

Beneficiile *zakāt*-ului

■ Purifică sufletul musulmanului bogat de lăcomie, zgârcenie, iubirea față de lucrurile materiale și dragostea excesivă față de plăcerile lumești.

■ Purifică inimile celor săraci de sentimentele de ură și gelozie pe care le pot simți față de cei bogați. Ei îi văd pe cei mai înstăriți oferind din averea pe care Allah Preaînaltul le-a dat-o, având astfel grijă de nevoile lor și cheltuind bani pentru ei.

■ Promovează printre musulmani caritatea și preferarea altora în locul propriei persoane.

■ Elimină sărăcia din sânul societății musulmane și reduce pericolele care decurg din aceasta, așa cum sunt furtul, crima și alte acte care pot atenta la onoarea oamenilor, revitalizând în același timp spiritul de solidaritate printre musulmani prin îndeplinirea nevoilor islamului și ale musulmanilor.

■ Joacă un rol important în răspândirea islamului, ajutându-i pe musulmani să conștientizeze punctele forte ale religiei lor și arătându-le nemusulmanilor frumusețea islamului cu speranța că aceștia îl vor îmbrățișa.

Condițiile *zakāt*-ului

1. deținerea *nisāb*-ului (suma minimă pentru care plata carității anuale devine obligatorie), care este echivalent cu prețul a 85 de grame de aur și este în plus față de suma necesară acoperirii nevoilor fundamentale (mâncare, băutură, îmbrăcăminte și locuință).

2. cele pentru care se plătește *zakāt*-ul trebuie să se afle în posesia proprietarului lor timp de un an lunar întreg.

Cine sunt cei care au dreptul să primească *zakāh*

Allah Preaînaltul Însuși a determinat care sunt persoanele ce au dreptul la a primi *zakāh*. El, Cel Atotputernic, spune:

„Milosteniile (din caritatea anuală obligatorie) sunt numai pentru săraci, pentru sărmani, pentru cei care ostensesc pentru ele, pentru cei ale căror inimi se adună (întru credință) (noii convertiți la islam a căror credință nu este

încă suficient de puternică), pentru eliberarea robilor, pentru cei îndatorați greu, pentru Calea lui Allah și pentru călătorul aflat pe drum (cu condiția ca scopul călătoriei să nu fie săvârșirea unui păcat). (Aceasta este) Poruncă de la Allah, iar Allah este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:60]

Note

■ Nu se achită *zakāh* pentru bunurile achiziționate pentru uzul personal, așa cum sunt locuința, mobilierul, autoturismul sau animalele de călărie.

■ Nu se calculează *zakāt*-ul pentru bunuri precum autoturismele, spațiile comerciale sau casele care sunt achiziționate pentru a fi închiriate, ci numai pentru veniturile câștigate de pe urma acestora dacă, adunate alături de celelalte venituri, ating valoarea *nisāb*-ului și se află în posesia proprietarului lor timp de un an lunar întreg.

Postul din luna Ramadan (as-siyam)

Este obligatoriu pentru fiecare musulman să postească o dată pe an, pe perioada întregii luni Ramadan. Dinainte de revărsatul zorilor și până la apusul Soarelui, musulmanii trebuie să se abțină de la orice le poate rupe postul, fie că este vorba de mâncare, apă sau relații sexuale, supunându-se, astfel, lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„O, voi cei care credeți, v-a fost statornicit vouă postul (as-siyam), așa cum le-a fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate că veți fi cu frică (ca să vă sporească frica de Allah)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:183]

Scopul postului nu este doar acela de a se abține de la lucrurile care îl pot întrerupe, persoana care ține post trebuind să se abțină, de asemenea, de la toate acele lucruri care pot reduce răsplata sa, așa cum sunt minciuna, bârfa, înșelăciunea, calomnia, trădarea și altele asemenea. Trebuie menționat faptul că toate aceste lucruri îi sunt interzise musulmanului în oricare perioadă a anului, însă mai cu seamă în timpul lunii Ramadan. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă o persoană nu renunță la falsitatea din cuvintele și acțiunile sale (în timp ce postește), atunci Allah nu are nevoie ca ea să renunțe la hrana și băutura sa.” (Al-Bukhari)

Beneficiile postului

■ Reprezintă o formă de *jihād* (luptă) purtat împotriva dorințelor și a pasiunilor.

■ Sufletul musulmanului se ridică și se îndepărtează de cuvintele obscene și de faptele rele. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi postește, nu trebuie să folosească un limbaj indecent și nu trebuie să ridice vocea la nervi, iar dacă cineva îl jignește sau caută ceartă, trebuie să spună: «Postesc!»” (Al-Bukhari)

■ Prin intermediul postului, musulmanul conștientizează nevoile fraților săi săraci și nevoiași, care nu au acces la suficientă hrană și îmbrăcăminte sau la un adăpost, lucru care îl determină să le respecte drepturile și să se intereseze de starea și nevoile lor.

Femeile care se află în perioada menstruației și a lăuziei sunt scutite de post până când sângerarea se oprește, moment în care trebuie efectueze abluțiunea completă (*ghusl*) și să recupereze zilele pierdute. Același lucru este valabil în cazul celui care se află într-o călătorie sau al celui care suferă de o boală. Acestora le este permisă întreruperea postului, însă trebuie să recupereze zilele pierdute.

Pelerinajul la Mecca (al-hajj)

Hajj-ul este pelerinajul pe care musulmanii trebuie să îl efectueze la Casa cea Sfântă a lui Allah (*Ka'bah*), pentru a îndeplini anumite ritualuri, în locuri și momente specifice. Acest stâlp al islamului este obligatoriu de îndeplinit o dată în viață pentru fiecare musulman, bărbat sau femeie, care este sănătos și care a atins vârsta pubertății, dacă are capacitatea fizică și financiară pentru a face aceasta.

Cel care suferă de o boală care nu are nicio speranță de vindecare și îl împiedică de la îndeplinirea *hajj*-ului, cu toate că are posibilitățile financiare pentru a-l realiza, poate trimite pe altcineva în locul lui. În același fel, cel care este sărac și nu are venituri suficiente pentru a satisface nevoile sale și pe ale celor de care este responsabil este scutit de efectuarea *hajj*-ului. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Este o datorie a oamenilor față de Allah (*să împlinescă*) pelerinajul la această Casă, dacă au mijloacele pentru aceasta. Cât despre aceia care tăgăduiesc (*dar refuză să împlinescă*), Allah nu are nevoie de aceste lumi (*Allah nu are nevoie de făpturi, ci numai ele au nevoie de El*).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:97]

Beneficiile *hajj*-ului

■ Înmulțirea faptelor bune prin supunerea față de Allah Cel Atotputernic, deoarece răsplata pentru Pelerinajul acceptat este Paradisul. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Păcatele comise între o ‘Umrah și următoarea sunt iertate, iar răsplata pentru *Hajj Mabruur* nu este alta decât Paradisul.” (Al-Bukhari)

■ Obținerea unității musulmanilor, deoarece *hajj*-ul este reuniunea islamică de cea mai mare amploare. Musulmanii din întreaga lume se adună în același loc și în aceeași perioadă, rugându-se Aceluiași Domn, purtând același tip de haine și îndeplinind aceleași ritualuri. Nu există nicio diferență între bogați și săraci, nobili și oameni de rând, albi și negri, arabi și nearabi, cu toții fiind egali în fața lui Allah Cel Atotputernic. Nu există nicio diferență între ei, cu excepția pietății (*taqwā*). *Hajj*-ul este un eveniment care pune accentul pe fraternitatea între toți musulmanii și pe unitatea tuturor speranțelor și sentimentelor lor.

■ Obișnuirea musulmanilor cu depunerea de eforturi fizice și financiare pe Calea lui Allah Preaînaltul, în căutarea Mulțumirii Sale.

■ Purificarea de păcate și iertarea faptelor rele. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care efectuează pelerinajul la această Casă, fără a întreține relații intime (cu soția lui) și fără a comite păcate (în acest timp), se va întoarce acasă fără niciun păcat, întocmai așa cum era în ziua în care mama lui l-a născut.” (Al-Bukhari)

Descrierea *hajj*-ului

Cel mai bun tip de *hajj* este cel numit *Hajj Tamāttu*’, iar etapele acestuia sunt următoarele:

1. în primul rând, musulmanul intră în starea de *ihram* în *Miqāt* înainte de a opta zi a lunii *Dhu-l-Hijjah*, iar acest lucru se realizează pronunțând formula numită „răspunsul la chemare” (*talbiyah*), care este următoarea:

„Labbaika Allāhumma ‘Umratan mutamatti‘an bihā ila-l-Hajj” (Aici sunt, o, Allah, în slujba Ta, pentru a realiza ‘*Umrah*, de ale cărei beneficii mă voi bucura până la sosirea *hajj*-ului!)

2. la sosirea în orașul *Mecca*, se realizează înconjurarea *Ka‘bei (Tawāf)* și mersul între dealurile *Safā* și *Marwah (Sā‘i)* pentru ‘*Umrah*, iar la final pelerinul se rade pe cap sau își scurtează părul și femeia își scurtează părul cu aproximativ echivalentul lungimii vârfului unui deget.

3. în cea de a opta zi a lunii *Dhu-l-Hijjah*, numită *Yawm at-Tarwiyah*, pelerinul pronunță *Talbiyah* pentru *hajj* și intră în starea de *ihram* în locul din care intenționează să înceapă *hajj*-ul. Apoi pornește către *Mina*, unde trebuie să efectueze rugăciunile *Dhuhr*, ‘*Asr*, *Maghrib*, *Isha* și *Fajr*. Rugăciunile trebuie să fie efectuate la timpul lor și nu trebuie să fie combinate, însă rugăciunile de trei sau patru *raka‘āt* se scurtează, efectuându-se numai două.

4. după ce Soarele răsare în cea de a noua zi a lunii *Dhu-l-Hijjah*, cunoscută ca ziua de ‘*Arafah*, pelerinul abandonează *Mina* pentru a merge la ‘*Arafah*. Atunci când Soarele trece de zenit, se efectuează rugăciunile *Dhuhr* și ‘*Asr* combinate, îndeplinind câte două *raka‘āt* pentru fiecare dintre ele. După aceea, pelerinul își petrece timpul pomenindu-L și slăvindu-L pe Allah Preaînaltul, căutând Iertarea Sa și cerându-I tot ceea ce își dorește cu mâinile ridicate și cu fața către *qiblah*.

5. atunci când Soarele apune în ziua de ‘Arafah, se pornește către Muzdalifah, unde pelerinul efectuează rugăciunile *Maghrib* și *Isha* combinate și scurtate, după care petrece noaptea acolo. La ivirea zorilor, se efectuează rugăciunea *Fajr*, după ce este făcută chemarea la rugăciune (*adhān*) și este anunțat începutul rugăciunii (*iqāmah*). Pelerinul își petrece apoi timpul pomenindu-L pe Allah Cel Atotputernic și adresându-I rugă pînă când începe să se lumineze.

6. înainte de răsărit, pelerinul trebuie să plece către Mina. Atunci când ajunge acolo, el trebuie să efectueze *ramī* (lapidarea) celui mai mare stâlp (*Jamrat-ul-‘Aqabah*) cu șapte pietricele de mărimea unui bob de mazăre, una după alta, ridicând mâna și spunând „**Allahu Akbar!**” (Allah este Prea Măreț!) după fiecare pietricică.

7. după ce termină de efectuat ramī (lapidarea) celui mai mare stâlp (Jamrat-ul-‘Aqabah), pelerinul trebuie să taie animalul de sacrificiu (hadi), iar apoi bărbatul se rade pe cap (ceea ce este de preferat) sau se tunde scurt și femeia trebuie să își scurteze părul cu aproximativ echivalentul lungimii vârfului unui deget (nu trebuie să se radă).

8. după aceea, pelerinul este eliberat (prima eliberare) de toate restricțiile stării de ihrām și poate îmbrăca haine cusute, însă continuă să îi fie interzise relațiile conjugale.

9. apoi, pelerinul merge la Mecca pentru a efectua înconjurarea Ka‘bei (Tawāf) și mersul între dealurile Safā și Marwah (Sā‘i) pentru hajj. După completarea acestora, el se întoarce la Mina, unde petrece nopțile zilelor de 11 și 12 ale lunii *Dhu-l-Hijjah*. În timpul acestor zile, pelerinul trebuie să arunce câte șapte pietricele în cei trei stâlpi după ce Soarele a

trecut de zenit, spunând „**Allahu Akbar!**” (Allah este Prea Măreț!) după fiecare pietricică. Se începe cu stâlpul cel mai mic (*Jamrat as-Sughra*), apoi cel mijlociu (*Jamrat al-Wustā*) și se încheie cu cel mai mare (*Jamrat al-Kubrā*).

10. după lapidarea din ziua a 12-a, pelerinul poate abandona Mina sau poate petrece încă o noapte acolo, iar aceasta este de preferat, pentru a lapida cei trei stâlpi după ce Soarele a trecut de zenit, în același mod descris mai sus.

11. atunci când musulmanul are intenția de a se întoarce în țara lui, trebuie să meargă mai întâi la Mecca și să realizeze *tawāf*-ul de adio (*tawāf al-wadā'*). Cu acesta, ritualurile *hajj*-ului sunt finalizate. Femeile lăuze sau aflate la menstruație sunt scutite de acest *tawāf*.

Adorarea în islam

Actele de adorare sunt obligatorii pentru fiecare musulman trecut de vârsta pubertății și care se află în deplinătatea facultăților mintale. Astfel, chiar dacă Îndurarea lui Allah Preaînaltul este factorul determinant al mântuirii, îndeplinirea stâlpilor islamului reprezintă o modalitate de a intra în Paradis, conform cuvintelor Profetului Mohammed (ﷺ), pe care un beduin l-a întrebat:

„«O, Trimis al lui Allah, spune-mi ce a făcut Allah obligatoriu cu privire la rugăciune!» El (ﷺ) i-a răspuns: «Trebuie să realizezi în mod perfect cele cinci rugăciuni obligatorii într-o zi și o noapte, cu excepția cazului în care dorești să realizezi alte rugăciuni voluntare.» Beduinul i-a cerut apoi: «Spune-mi ce a făcut Allah obligatoriu cu privire la post!» El (ﷺ) i-a răspuns: «Trebuie să postești de-a lungul întregii luni Ramadan, cu excepția cazului în care dorești să postești alte zile voluntare.» Beduinul i-a cerut apoi: «Spune-mi ce a făcut Allah obligatoriu cu privire la caritatea anuală obligatorie!» Mesagerul lui Allah (ﷺ) l-a informat cu privire la Legile islamului. Beduinul a spus apoi: «(Jur) pe Cel care te-a onorat că nu voi face niciun act voluntar și nu voi abandona nimic din ceea ce Allah mi-a poruncit!» Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus: «Dacă spune adevărul, atunci va avea succes (va intra în Paradis).»” (Al-Bukhari)

Efectele psihologice și sociale ale adorării lui Allah

1. Credincioșii vor obține fericirea și succesul atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, oricine se purifică pe sine (prin evitarea politeismului și acceptarea monoteismului islamic) va izbândi ~ Și pomenește (slăvește) Numele Domnului său și se roagă.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 87:14-15]

2. Credincioșii vor obține putere fizică și spirituală datorită legăturii pe care o au cu Domnul lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Allah este, cu adevărat, cu aceia care sunt cu frică (de El) și cu aceia care sunt făcători de bine (Allah îți este suficient ca Sprijinitor, căci El este alături de cei care au frică de El și de cei care fac bine)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:128]

3. Allah Cel Atotputernic îi ajută și le acordă victoria și supremația adoratorilor Săi dreptcredincioși. El, Preaînaltul, spune:

„(...) Allah îi ajută neîndoielnic aceluia care-L ajută pe El. Allah este Al-Qauiy (Cel mai Puternic), Al-‘Azīz (Invincibilul, Cel Atotputernic). ~ Aceștia (sunt) cei care - dacă Noi le dăm putere pe Pământ (sprijinindu-i împotriva adversarilor lor) - îndeplinesc rugăciunea (as-salāh), achită caritatea anuală obligatorie (az-zakāh), poruncesc ceea ce este drept și opresc de la ceea ce este neîngăduit. Iar

sfârșitul (tuturor lucrurilor) Îi aparține lui Allah.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:40-41]

4. Promovează înțelegerea, fraternitatea, ajutorul reciproc și pacea socială în rândul membrilor societății islamice. Allah Cel Atotputernic spune:

„Dreptcredincioșii și dreptcredincioasele își sunt aliați unii altora. Ei poruncesc ceea ce este cuvenit, opresc de la ceea ce este neîngăduit, împlinesc rugăciunea (*as-salāh*), oferă caritatea anuală obligatorie (*az-zakāh*) și I se supun lui Allah și Trimisului Său. Cu aceștia, Allah va fi Îndurător, căci Allah este ‘Aziz (*Invincibil, Atotputernic*), Hakīm (*Preaînțelept*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:71]

5. Allah Preaînaltul le acordă Călăuzirea Sa celor credincioși și le facilitează calea către bine. El, Cel Atotputernic, spune:

„O, voi cei care credeți! Dacă sunteți cu frică de Allah, atunci El vă va da vouă un Îndreptar (*termen prin care este tradus cuvântul arab Furqan – deosebitor, călăuză sau lumină – cu ajutorul căruia se deosebește Adevărul de neadevăr*) și vă va șterge vouă faptele rele și vă va ierta, căci Allah este dătător de har nemărginit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:29]

6. Credincioșii primesc mijloace de subzistență din belșug de la Allah Preaînaltul și o cale de ieșire atunci când trec prin momente grele. El, Cel Atotputernic, spune:

„(...) Și oricui se teme de Allah (*făcând ceea ce El i-a poruncit și oprindu-se de la ceea ce El a interzis*), El îi va oferi o cale (*o soluție*) de ieșire (*din orice greutate*). ~ Și-l va

înzestra pe el (cu lucruri bune) de unde nici nu se așteaptă. Și acela care se încrede în Allah, El îi va fi de ajuns, căci, cu adevărat, Allah împlinește Țelul Său. Cu adevărat, Allah a stabilit o măsură pentru toate lucrurile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:2-3]

7. Faptele bune ale credincioșilor sunt multiplicare și faptele lor rele sunt iertate. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și oricui crede în Allah și îndeplinește fapte bune, (Allah) Îi va ierta *say'at* (păcatele) și îl va primi în Grădini (*Paradisul*) pe sub care curg râuri și vor fi veșnic locuitori în ele. Aceasta va fi marea victorie!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:9]

Poruncile islamului

Dragul meu frate, draga mea soră, trebuie să urmezi învățăturile Profetului Mohammed (ﷺ) în ceea ce privește relațiile cu ceilalți, iar el (ﷺ) a spus:

„Evită ceea ce este interzis și vei fi cel mai pios dintre oameni; fii mulțumit cu ceea ce Allah ți-a dat și vei fi cel mai bogat dintre oameni; fii bun cu vecinul tău și vei fi un credincios; dorește oamenilor ceea ce îți dorești pentru tine însuși și vei fi un musulman; și nu râde mult, deoarece hohotele de râsucid inima.” (At-Tirmidhi)

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus, de asemenea:

„Musulmanul este acea persoană de a cărei limbă și mână musulmanii se află în siguranță, iar *muhajir* (emigrantul) este cel care a părăsit faptele pe care Allah le-a interzis.” (Al-Bukhari)

Prin poruncile și interzicerile sale, islamul are drept scop formarea unei societăți bazate pe solidaritate, fraternitate, îndurare și dragoste, în care să fie puse în practică următoarele cuvinte ale Profetului Mohammed (ﷺ):

„Credincioșii, în dragostea, mila și sentimentele pentru fratele lor, sunt precum un trup: dacă o parte a acestuia simte durere, atunci toate celelalte părți ale corpului simt durere prin febră și somnolență.” (Muslim)

Islamul încurajează tot ceea ce este bun și avertizează împotriva a orice acțiune sau cuvânt reprobabil. Câteva dintre poruncile acestuia sunt următoarele:

1. Islamul poruncește credința în *Tawhīd* (Unicitatea lui Allah) și interzice atribuirea de parteneri lui Allah Preaînaltul în adorare. El, Cel Atotputernic, spune:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care Îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:116]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Evitați cele șapte păcate care condamnă persoana la Iad.» A fost întrebat (de către cei prezenți): «Care sunt acestea, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «A Îi face asociați lui Allah în adorare (*shirk*), practicarea vrăjitoriei, luarea unei vieți care a fost interzisă de Allah fără un motiv justificat, practicarea cămătăriei, consumarea averii orfanilor, fuga de pe câmpul de luptă în timpul războiului și acuzarea unei femei caste și credincioase de adulter.»» (Al-Bukhari)

2. Islamul poruncește tratarea cu bunătate a oamenilor și interzice însușirea pe nedrept a bunurilor altcuiva prin furt, înșelăciune sau camătă. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț (*legal*), cu bună învoială între voi (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

3. Islamul poruncește dreptatea și interzice orice fel de asuprire a celorlalți prin cuvinte sau fapte. Allah Preaînaltul spune:

„Allah poruncește (în ceea ce a revelat prin Coran) dreptatea, îndeplinirea faptei bune (răsplătind binele cu un bine și mai mare și iertând răul) și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, faptă urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte (de Sfaturile și Poruncile lui Allah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:90]

4. Islamul poruncește cooperarea pentru a face bine și interzice cooperarea pentru a face rău. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Într-ajutorăți-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este aspru la pedeapsă!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:2]

5. Islamul poruncește prezervarea vieții omenești și interzice luarea unei vieți fără un motiv drept. Allah Preaînaltul spune:

„De aceea am prescris Noi pentru fiii lui Israel că acela care ucide un suflet nevinovat de uciderea altui suflet sau de o altă stricăciune pe Pământ, este ca și când i-ar ucide pe toți oamenii, iar cel care lasă în viață un suflet este ca și cum i-ar lăsa în viață pe toți oamenii (cel care ar putea ucide, dar nu o face). Trimișii Noștri au venit la ei (la fiii lui Israel) cu semne învederate și totuși iată că mulți dintre ei săvârșesc silnicii pe Pământ și după aceasta (venirea Trimișilor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:32]

De asemenea, Allah Cel Atotputernic spune:

„Cel care omoară un dreptcredincios precugetat, răsplata îi va fi Gheena, în care va rămâne veșnic, Allah se

va mânia pe el, îl va blestema și-i va pregăti lui chin mare.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:93]

6. Islamul poruncește tratarea cu bunătate a părinților și interzice neascultarea lor. Allah Preaînaltul spune:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării (fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil) și spune: «Domnul meu, fii Îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:23-24]

7. Islamul poruncește menținerea legăturilor de rudenie și interzice ruperea acestora. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„Și dacă vă întoarceți voi (vă îndepărtați de la credință), nu s-ar putea să semănați voi stricăciune pe Pământ și să rupeți legăturile voastre de rudenie (ați reveni la starea de scindare anterioară apariției islamului care v-a unit și v-a poruncit vouă să faceți bine pe Pământ și să păstrați legăturile de sânge)? ~ Aceștia (cei care nu cred și ipocriții) sunt cei pe care i-a blestemat Allah și i-a făcut pe ei surzi și le-a orbit vederile lor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:22-23]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care rupe legăturile de rudenie nu va intra în Jannah (Paradis).” (Muslim)

8. Islamul poruncește și încurajează căsătoria.
Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„O, voi, tineri, acela dintre voi care își permite (din punct de vedere financiar și fizic), să se căsătorească, pentru că aceasta stăpânește privirea (de la lucruri interzise) și împiedică de la imoralitate, iar cel care nu își permite, atunci să postească, pentru că acesta este un mijloc de a controla dorința sexuală.” (Al-Bukhari)

Islamul interzice adulterul și homosexualitatea, precum și tot ceea ce conduce la acestea. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute, cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul (s-a interpretat și ca însemnând «băuturile alcoolice»), nedreptățirea (altora) sau să-I faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți (în legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

9. Islamul poruncește protejarea bunurilor orfanilor și tratarea acestora cu bunătate și interzice consumarea averilor lor pe nedrept. Allah Preaînaltul spune:

„Cei care mănâncă bunurile orfanilor pe nedrept, aceia mănâncă în pântecele lor foc și ei vor arde în Iad.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:10]

Acesta interzice, de asemenea, oprimarea și maltratarea lor. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, cât despre orfan, pe el nu îl trata cu opresiune (sau cu asprime)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 93:9]

10. Islamul poruncește sinceritatea în mărturie și interzice mărturia mincinoasă. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Să vă informez cu privire la cele mai grele păcate?» Noi am răspuns: «Da, o, Mesager al lui Allah!» El (ﷺ) a spus: «(Acestea sunt) atribuirea de parteneri lui Allah în adorare și neascultarea față de părinți.» Apoi, Profetul (ﷺ) s-a ridicat după ce fusese rezemat și a spus: «Și vă avertizez împotriva declarației false și a mărturiei mincinoase! Și vă avertizez împotriva declarației false și a mărturiei mincinoase!», continuând să spună acest lucru până când am crezut că nu se va opri.” (Al-Bukhari)

Islamul poruncește îndeplinirea jurămintelor și interzice *ghamus* - jurământul fals prin care cineva este lipsit de bunurile sale (pe nedrept). Allah Cel Atotputernic spune:

„Însă aceia care-și vând făgăduința dată lui Allah și jurămintele lor pe un preț de nimic, aceia nu vor avea parte în Viața de Apoi; Allah nu le va vorbi lor, nici nu-și va îndrepta privirea spre ei în Ziua Învierii și nici nu-i va curăți pe ei. Și vor avea ei parte de chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:77]

11. Islamul le poruncește oamenilor să își protejeze viețile și interzice sinuciderea, fie în mod direct sau indirect, prin consumul de substanțe amestecate, droguri, țigări sau

orice alte substanțe care, conform medicinei moderne, pot provoca moartea. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și nu vă ucideți voi înșivă (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi! ~ Însă cel care săvârșește aceasta prin necumpătate și fărădelege, pe acela Noi îl vom face să ardă în Foc, căci pentru Allah aceasta este un lucru ușor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29-30]

12. Islamul poruncește onestitatea, integritatea și îndeplinirea înțelegerilor și interzice minciuna, trădarea și înșelătoria. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu-L vicleniți pe Allah și pe Trimis! Nici nu vicleniți asupra celor ce v-au fost încredințate, cu bună știință (toate cele care le sunt încredințate oamenilor, așa cum sunt bunurile, familia sau secretele)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:27]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Există trei caracteristici care fac din cel care le posedă un ipocrit, chiar dacă postește, se roagă și pretinde că este un musulman: atunci când vorbesc, mint; atunci când fac o promisiune, o încalcă; iar atunci când li se încredințează ceva, trădează încrederea.” (Ibn Hibban)

13. Islamul poruncește afecțiunea și relațiile cordiale și interzice sentimentele negative și tot ceea ce conduce la ură, așa cum sunt ranchiuna și invidia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă abandonați unii pe alții, nu vă urâți unii pe alții și nu vă invidiați unii pe alții. Fiți frați, o, robi ai lui Allah! Nu îi este permis unui musulman să își abandoneze fratele pentru mai mult de trei zile.” (Al-Bukhari)

14. Islamul poruncește cumpătarea și interzice risipirea averii și cheltuirea banilor fără măsură. Allah Preaînaltul spune:

„Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului (cel sărac, indiferent dacă ți-e rudă sau nu) și călătorului de pe drum (aflat la nevoie), însă nu risipi peste măsură (pentru lucruri interzise sau reprobabile ori pentru cineva care nu merită), ~ Căci risipitorii sunt frații șeitanelor (sunt asemenea șeitanelor, nerecunoscând Binefacerea lui Allah și cheltuind averea pentru ceea ce nu trebuie), iar Șeitan este nerecunoscător față de Domnul său!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:26-27]

15. Islamul poruncește moderația și interzice fanatismul și extremismul în chestiunile religioase. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(...) Feriți-vă de extremism în chestiunile religioase, deoarece singurul lucru care i-a distrus pe cei de dinaintea voastră a fost extremismul în chestiunile religioase.” (Ibn Hibban)

16. Islamul poruncește modestia și interzice mândria și aroganța. Allah Preaînaltul spune:

„Nu te întoarce de la oameni și nu păși pe Pământ cu semeție, căci Allah nu-l iubește pe cel trufaș și mândru! ~ Fii cumpătat în mersul tău și scoboară glasul tău, căci cel mai urât dintre toate este glasul măgarului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:18-19]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la mândrie:

„«Nu va intra in Paradis acela în a cărui inimă se află mândrie chiar și cât greutatea unui atom.» Un bărbat a întrebat: «O, Mesager al lui Allah, dacă unei persoane îi pace să poarte haine și pantofi frumoși (înseamnă că este mândră)?» El (ﷺ) a răspuns: «Cu adevărat, Allah este Frumos și iubește frumusețea. Mândria înseamnă să respingi adevărul și să îi consideri pe alții mai prejos decât tine.»” (Muslim)

În plus, Profetul Mohammed (ﷺ) a spus cu privire la aroganță:

„În Ziua Judecății, Allah nici măcar nu se va uita către bărbații care-și târăsc veșmintele pe jos din aroganță (pentru a se fâli).” (Al-Bukhari)

17. Islamul poruncește consolarea oamenilor și interzice și avertizează împotriva bucuriei pentru necazul altcuiva. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu vă bucurați de necazul fratelui vostru (musulman) pentru că s-ar putea ca Allah să aibă Milă de el (scutindu-l de necaz) și să vă încerce pe voi.” (At-Tirmidhi)

18. Islamul interzice amestecarea în treburile altora. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Face parte din excelența islamului unei persoane a abandona ceea ce nu o privește.” (At-Tirmidhi)

19. Islamul poruncește respectul față de oameni și interzice batjocorirea sau tratarea lor cu dispreț. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Să nu râdă un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu râdă) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință (nu mai este permis să fie calificați cu epitete urâte cei care au adoptat credința)! Iar cei care nu se căiesc (pentru că au răs de alții sau i-au ponegriți), aceia sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11]

20. Islamul poruncește protejarea onoarei persoanelor care se află sub responsabilitatea noastră (în special cea a femeilor) și interzice tolerarea unui adulter. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Trei (tipuri de) persoane nu vor intra în *Jannah* (Paradis): cel care este neascultător față de părinți, cel care nu este gelos pe familia sa și femeia care imită bărbații.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

21. Islamul interzice imitarea sexului opus. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Trimisul lui Allah (ﷺ) i-a blestemat pe bărbații care imită femeile și pe femeile care imită bărbații.” (Al-Bukhari)

22. Islamul poruncește generozitatea față de oameni și interzice reamintirea favorurilor făcute celor cărora le-au fost făcute acestea. Profetul (ﷺ) a spus:

„«Feriți-vă de a le aminti persoanelor favorurile pe care i le-ați făcut, deoarece aceasta anulează recunoștința (din partea aceluia căruia i-a fost făcut favorul) și răsplata (pe care ați fi primit-o pentru acea acțiune).» Apoi a recitat următorul verset:

„O, voi, cei care credeți! Nu faceți deșarte milosteniile voastre prin pomenirea lor și prin necăjire (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:264]” (Al-Bukhari)

23. Islamul poruncește gândirea pozitivă cu privire la ceilalți și interzice spionarea și calomnierea lor. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuieli, căci unele bănuieli sunt păcat (*bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi*)! Nu vă spionați și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort (*ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mâncarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească*)? (Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (Primitor de căință), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:12]

24. Islamul poruncește protejarea limbii de orice obscenitate și folosirea acesteia în scopuri benefice atât pentru sine, cât și pentru societate, așa cum sunt pomenirea lui Allah Preaînaltul sau împăcarea oamenilor. În același fel,

este interzisă folosirea acesteia pentru a face rău. Mu‘adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!) l-a întrebat pe Profetul Mohammed (ﷺ):

„«O, Mesager al lui Allah, vom fi pedepsiți pentru ceea ce spunem?» Profetul Mohammed (ﷺ) i-a răspuns: «Fie ca mama ta să te piardă, o, Mu‘adh! Există ceva care să îi arunce pe oameni în Foc pe fețele - sau pe nasurile – lor mai mult decât ceea ce rostesc limbile lor?»» (At-Tirmidhi)

25. Islamul poruncește tratarea cu bunătate a vecinilor și interzice rănirea lor în vreun fel. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«(Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios! (Jur) Pe Allah, el nu este un credincios!» Ei au întrebat: «Cine, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a spus: «Cel al cărui vecin nu se simte în siguranță de răul lui.»» (Al-Bukhari)

26. Islamul poruncește și încurajează căutarea companiei celor dreți și avertizează împotriva căutării companiei celor răi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este comparabil cu acela al vânzătorului de mosc și al fierarului. De la primul vei putea fie să primești cadou sau să cumperi mosc, fie să te bucuri de parfumul acestuia, în timp ce al doilea fie îți va arde hainele, fie vei simți un miros neplăcut de la el.” (Muslim)

27. Islamul le poruncește musulmanilor să depună eforturi pentru reconcilierea oamenilor atunci când există dispute între aceștia și interzice tot ceea ce duce la dușmănie și la ură. Allah Preaînaltul spune:

„Nu este nimic bun în cea mai mare parte a vorbelor lor tainice, în afara acelor care poruncesc milostenia, fapta bună și împăcarea între oameni. Iar acele care face aceasta, căutând Mulțumirea lui Allah, îi vom dărui mare răsplată.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:114]

28. Islamul poruncește ascunderea defectelor oamenilor, scutirea acestora de necazuri și ușurarea greutăților lor. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Celui care îndepărtează suferințele unui frate dintre suferințele lumii, Allah îi va îndepărta o suferință dintre suferințele din Ziua Învierii; iar celui care aduce ușurare celui împovărat, Allah îi va aduce ușurare în această viață și în Viața de Apoi; celui care acoperă greșelile unui musulman, Allah îi va acoperi greșelile în această viață și în Viața de Apoi. Allah îl va ajuta pe robul Său, atât timp cât acesta îl ajută pe fratele său (...)” (Muslim)

29. Islamul poruncește răbdarea în fața diferitelor încercări și descurajează exasperarea și indignarea. Allah Preaînaltul spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar binevestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem». ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

30. Islamul poruncește suprimarea furiei și iertarea celorlalți și interzice răzburarea sau pedepsirea lor. Allah Cel Atotputernic spune:

„Și grăbiți-vă spre Iertarea Domnului vostru și spre Raiul cel întins cât Cerurile și Pământul, pregătit pentru cei evlavioși, ~ Care dau milostenii atât atunci când au parte de belșug, cât și atunci când sunt la necaz, care-și stăpânesc mânia și care le iartă oamenilor, căci Allah îi iubește pe cei care îndeplinesc fapte bune.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:133-134]

31. Islamul poruncește mila și interzice asprimea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Preamilostivul arată Milă celor care sunt milostivi. Așadar, arătați milă celor de pe Pământ, pentru ca să primiți milă din partea Celui aflat deasupra Cerurilor.” (Abu Dawud)

32. Islamul poruncește amabilitatea și bunătatea și interzice severitatea. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Îngăduința nu este adăugată în ceva fără ca aceasta să înfrumusețeze și nu este retrasă din ceva fără să îl lase deficient.” (Muslim)

33. Islamul poruncește respingerea răului cu binele și interzice respingerea răului cu răul. Allah Preaînaltul spune:

„Nu este fapta cea bună deopotrivă cu fapta cea rea. Respinge (*fapta cea rea*) cu cea care este mai bună și iată-l pe acela care a fost între tine și el dușmănie ca și cum ar fi un prieten apropiat (*respinge-l pe acela care ți-a pricinuit un rău, făcându-i lui bine, astfel încât dușmănia lui să se*

preschimbe în prietenie și dragoste).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:34]

34. Islamul poruncește răspândirea cunoașterii și interzice ascunderea acesteia. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Oricine este întrebat despre unele cunoștințe pe care le deține, iar el le ascunde, va fi într-un frâu de foc în Ziua Judecății.” (Al-Hakim în *Al-Mustadrak ‘ala As-Sahihain*)

35. Islamul le poruncește musulmanilor să îndemne la bine și să oprească de la rău prin toate mijloacele posibile, fiecare după puterea lui. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Acela dintre voi care vede un lucru rău trebuie să-l oprească cu mâna, dacă nu poate, trebuie să-l oprească cu limba, dacă nu poate să facă astfel, trebuie să-l oprească cu inima lui, și acesta este cea mai slabă formă de credință.”
(Muslim)

Interziceri cu privire la mâncare, băutură și îmbrăcăminte

1. Islamul interzice consumul de alcool și toate tipurile de substanțe stupefiante, indiferent dacă acestea sunt ingerate, inhalate sau injectate. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Vinul (și, prin analogie, toate băuturile alcoolice), jocul de noroc, pietrele ridicate (idolii) și săgețile (pentru prezicere) sunt numai murdării din lucrătura lui Șeitan. Deci feriviți-vă de ele ca să izbândiți! ~ Doară Șeitan dorește să semene între voi dușmănie și ură, prin vin și prin jocul de noroc, și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune (*as-salāh*). Oare nu vă veți opri voi (de la acestea)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:90-91]

2. Islamul interzice consumul de mortăciune, carne de porc și toate celelalte lucruri menționate de către Allah Preaînaltul. El, Cel Atotputernic, spune:

„Vă sunt oprite mortăciunea, sângele (*scurs*), carnea de porc, animalele cele asupra cărora a fost pomenit numele altcuiva decât al lui Allah (*la înjunghierea lor*), ce a pierit înăbușit, lovit, în urma căderii sau împuns cu coarnele (*de altă vită*), ce a fost sfâșiat de fiare – doar dacă ați înjunghiat (*aceste vietăți înainte de a muri*) - ca și vitele înjunghiate pe pietrele înălțate (*ale idolilor*) (*păgânii obișnuiau să sacrifice animalele pe pietre socotite sacre, pe idoli sau pe altare, îndeosebi în jurul Ka'bei, aducându-le ofrandă*) și cele pe care le împărțiți, prin tragere la sorți, cu săgeți (*pe săgețile folosite pentru tragerea la sorți erau înscrise cuvinte ca «Fă!»*)

și «Nu face!» sau altele de acest fel; Ele erau consultate în anumite probleme prin tragerea la sorți, iar Allah a interzis acest obicei). Acestea sunt pentru voi păcat (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:3]

3. Islamul interzice consumul cărnii unui animal peste care nu a fost pomenit Numele lui Allah Preaînaltul atunci când a fost sacrificat sau care a fost sacrificat invocând numele altcuiva în afară de El. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu mâncați din cel peste care nu s-a pomenit Numele lui Allah, căci aceasta este nelegiuire (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:121]

4. Islamul interzice consumul cărnii animalelor prădătoare care vânează cu ajutorul caninilor, așa cum sunt leul, leopardul sau lupul, precum și al păsărilor care vânează cu ajutorul ghearelor, așa cum sunt vulturul, șoimul și alte păsări răpitoare.

5. Islamul interzice consumul cărnii animalelor care au fost sacrificate de alții în afară de evrei sau creștini. Aceasta este considerată a fi mortăciune și consumul ei nu este permis.

6. Islamul interzice tot ceea ce este dăunător pentru organism, fie că este vorba despre substanțe sau băuturi care au un efect nociv asupra trupului, așa cum este cazul țigărilor și al altor lucruri asemănătoare. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și nu vă ucideți voi înșivă (prin săvârșirea de păcate care antrenează pieirea voastră în această lume sau ucigându-vă unul pe altul)! Allah este *Rahīm* (Prea Îndurător) cu voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

7. Islamul le interzice bărbaților să poarte mătase sau aur, însă acestea sunt permise pentru femei. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Mătasea și aurul au fost permise pentru femeile din comunitatea mea, însă au fost interzise pentru bărbați.”
(Musnad Ahmad)

Câteva suplicații, pomeniri și reguli de comportament în islam

1. A spune „**Bismi-Llah**” (În Numele lui Allah!) la începutul mesei și „**Al-hamdu Lillah**” (Toată slava și toate mulțumițiile I se cuvin lui Allah!) la sfârșitul acesteia, precum și a mânca numai cu mâna dreaptă, deoarece mâna stângă este folosită în general pentru curățire și îndepărtarea murdăriei. ‘Omar ibn Abu Salamah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Eram un băiat sub îngrijirea Mesagerului lui Allah (ﷺ), iar atunci când mâncam, mâna mea rătăcea peste tot în farfurie. Astfel, Mesagerul (ﷺ) mi-a spus: «Tinere, pomește Numele lui Allah, mănâncă cu mâna dreaptă și mănâncă din ceea ce se află în fața ta!» După aceea, am mâncat întotdeauna în felul acesta.” (Al-Bukhari)

2. Mâncarea nu trebuie să fie criticată, chiar dacă nu este plăcută la gust. Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul (ﷺ) nu a criticat niciodată vreo mâncare (la care a fost invitat), însă o mânca dacă îi plăcea și o lăsa dacă nu îi plăcea.” (Al-Bukhari)

3. Pentru a intra în casa unei persoane, trebuie cerută permisiunea acesteia. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu intrați în alte case afară de casele voastre, înainte de a cere îngăduința și a-i saluta pe sălășluitoarii lor! Aceasta este mai bine pentru voi (*decât*

să intrați dând buzna). Poate că voi veți lua aminte!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:27]

Nu trebuie să se insiste atunci când se cere permisiunea de a intra. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cererea permisiunii se face de trei ori. Dacă vi se acordă, puteți intra, iar dacă nu, plecați.” (Muslim)

4. Islamul încurajează transmiterea salutului de pace atât celor pe care îi cunoaștem, cât și celor pe care nu îi cunoaștem, deoarece aceasta aduce afecțiune și respect între membrii societății musulmane. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„(Jur) Pe Cel în Măinile Căruia se află sufletul meu! Nu veți intra în Paradis până când nu veți crede și nu veți crede până când nu vă veți iubi unii pe alții. Să vă spun un lucru pe care dacă îl veți face vă veți iubi unii pe alții? Răspândiți *salām* (salutul de pace) printre voi.” (Muslim)

5. Atunci când cineva simte nevoia să caște, trebuie să încerce să se abțină de la a face aceasta cât de mult poate. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„În ceea ce privește căscatul, acesta este de la Șeitan. Așadar, dacă unul dintre voi cască, trebuie să încerce pe cât posibil să îl oprească, pentru că atunci când unul dintre voi cască, Șeitan râde de el.” (Al-Bukhari)

6. Dacă cineva strănută, trebuie să Îl laude pe Allah Preaînaltul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când unul dintre voi strănută, să spună «Al-hamdu Lillah» (Toată slava și toate mulțumirile I se cuvin lui Allah!) și fratele sau însoțitorul lui (care îl aude) trebuie

să spună: «Yarhāmuk Allah» (Fie ca Allah să aibă Milă de tine!) și el (cel care strănută) trebuie să îi răspundă: «Yahdīkumu Allahu wa yūslihu bālakum» (Fie ca Allah să te călăuzească și să te îndrepte!)» (Al-Bukhari)

Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că, atunci când strănuta, Trimisul lui Allah (ﷺ) își punea mâna sau veșmântul în fața gurii, atenuând astfel zgomotul. (At-Tirmidhi)

7. Trebuie evitat eructatul în public. Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un om a eructat în prezența Mesagerului lui Allah, iar el (ﷺ) i-a spus: «Scutește-ne de eructatul tău, deoarece acela care este cel mai sătul în această viață va fi înfometat pentru cea mai lungă perioadă de timp în Ziua Învierii.» (At-Tirmidhi)

8. Dacă cineva spune o glumă, aceasta nu trebuie să rănească sau să jignească pe cineva, după cum a spus Mesagerul lui Allah (ﷺ):

„Niciunul dintre voi să nu ia lucrurile fratelui său în glumă (sau în bătaie de joc).» (Abu Dawud)

Gluma nu trebuie să depășească limitele sincerității. Astfel, nu este permis ca un om să mintă pentru a îi face pe alții să râdă. Mesagerul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Vai de cel care spune minciuni pentru a face oamenii să râdă: vai de el, vai de el!” (Abu Dawud)

9. Înainte de culcare, o persoană trebuie să menționeze Numele lui Allah și să se întindă pe partea

dreaptă. Hudhaifah ibn Al-Yaman (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Atunci când Profetul (ﷺ) mergea la culcare, el spunea: **«Allāhumma Bismika ahīa wa amūtu»** (O, Allah, în Numele Tău trăiesc și în Numele Tău mor!), iar la trezire spunea: **«Al-hamdu Lillahi Al-ladhī ahiānā ba‘da ma amātanā wa Haihi an-nushūr»** (Toată slava și mulțumirile I se cuvin lui Allah, Care ne-a dat viața după ce ne-a luat-o și la El este Învierea!)” (Al-Bukhari)

10. Trebuie să fie menționat Numele lui Allah înaintea începerii relațiilor maritale spunând **«Bismi-Llah Allāhumma janibnā-sh-sheitāna wa janibnā ash-sheitan mā razaqtanā»** (În Numele lui Allah! O, Allah, protejează-ne de Satana și îndepărtează-o de cel pe care ni-l vei dărui!), deoarece Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Dacă unul dintre voi spune atunci când dorește să aibă relații intime cu soția sa: **«Bismi-Llah Allāhumma janibnā-sh-sheitāna wa janibnā ash-sheitan mā razaqtanā»** (În Numele lui Allah! O, Allah, protejează-ne de Satana și îndepărtează-o de cel pe care ni-l vei dărui!), Satana nu îl va vătăma niciodată pe acel copil, dacă le va fi scris să aibă unul.” (Al-Bukhari)

11. Ceea ce se întâmplă între cei doi soți trebuie să rămână un lucru secret. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel mai păcătos pentru Allah în Ziua Judecății este bărbatul care are relații intime cu soția sa și apoi divulgă secretul ei.” (Muslim)

12. La ieșirea din casă, se spune următoarea rugă pe care Profetul Mohammed (ﷺ) obișnuia să o rostească:

„Aceluia care spune atunci când iese din casa lui: **«Bismi-Llahi, tawakkāltu ‘alā Allahi, lā hāwla wa lā qūwata illa Billah»** (În Numele lui Allah! Mă încred în Allah și mărturisesc că nu există putere decât la Allah!) i se va spune: «Ai fost apărat și protejat (de orice rău)!», iar Șeitan se va îndepărta de el.»” (At-Tirmidhi)

13. La vizitarea unui bolnav, trebuie să fie rostită ruga pe care ne-a transmis-o Profetul Mohammed (ﷺ). Atunci când vizita pe cineva bolnav, el (ﷺ) se așeza la capul lui și spunea de șapte ori:

„**«As‘alu Allah al-‘Aẓim Rabb al-‘Arsh Al-‘Aẓim an yashfiyak»** (Îl rog pe Allah Cel Suprem, Domnul Tronului cel Prea Măreț, să te vindece!) Dacă Allah a decretat ca el să trăiască mai mult timp se va vindeca de această boală.” (Ibn Hibban)

14. La intrarea în toaletă, care se face cu piciorul stâng, se spune:

„**Bismi-Llah Allāhumma inni a‘ūdhu Bika min al-khubthi wa al-khabā’ith**” (În Numele lui Allah! O, Allah, caut adăpost la Tine de necurat și necurate!)

La ieșirea din toaletă, care se face cu piciorul drept, se spune:

„**Ghufrānak**” (Caut iertarea Ta!)

Sfaturi frățești

1. Dragul meu frate, trebuie să știi că, atunci când ai îmbrățișat islamul, Allah Preaînaltul ți-a șters toate păcatele și faptele rele comise înainte de aceasta. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Nu știai că islamul șterge toate păcatele anterioare (comise înainte de îmbrățișarea islamului)?!” (Muslim)

Mai mult decât atât, păcatele comise înainte de îmbrățișarea islamului vor fi transformate în fapte bune prin Harul lui Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (nu-I fac lui Allah niciun asociat în adorare) și nuucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (cei care săvârșesc aceste lucruri urâte vor avea parte în Viața de Apoi de pedeapsă pentru ele) ~ Și va fi îndoit chinul lui în Ziua Învierii și în veci va rămâne în ea disprețuit - ~ Afară de acela care se căiește, crede și săvârșește fapte bune; acestora le va schimba Allah faptele rele cu fapte bune, căci Allah este *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător) (cu cei care se căiesc, cred și săvârșesc fapte bune).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68-70]

Ascultă această veste bună de la Allah Cel Atotputernic pentru aceia dintre oamenii Cărții care îmbrățișează această religie: ei vor primi o răsplată dublă pentru credința în Profetul lor și pentru credința în Profetul Mohammed (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Aceia cărora Noi le-am dat Cartea mai înainte de el (de Coran), aceia cred în el (acest verset face referire la oamenii Cărții - evreii și creștinii - care au îmbrățișat islamul); ~ Și când li se recită lor (Coranul), zic ei: «Noi credem în el. Acesta este Adevărul de la Domnul nostru. Și noi am fost supuși (lui Allah) înainte de (venirea) lui.»; ~ Aceștia vor fi dăruiți cu răsplată de două ori, pentru că ei sunt statornici și pentru că ei resping fapta rea prin fapta bună și fac milostenie din cele cu care i-am înzestrat.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:52-54]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Aceia dintre oamenii Cărții (evrei și creștini) care îmbrățișează islamul vor avea o răsplată dublă. Ei vor avea aceleași drepturi de care noi ne bucurăm și aceleași obligații pe care noi le avem. Aceia dintre necredincioși care îmbrățișează islamul vor primi o răsplată. Ei vor avea aceleași drepturi de care noi ne bucurăm și aceleași obligații pe care noi le avem.” (Ahmad)

Așadar, Cartea în care sunt înregistrate faptele tale este curată. Nu o păta cu păcate, ci păstrează-o pură!

2. Acum că ai cunoscut adevărul, dedică puțin din timpul tău cunoașterii religiei tale. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Atunci când Allah îi dorește binele cuiva, îi dăruiește înțelegerea religiei.” (Al-Bukhari)

Trebuie să faci o prioritate din învățarea Cărții lui Allah Preaînaltul și din învățarea religiei din sursele sale autentice și

de încredere: Nobilul Coran și *Sunnah* Trimisului lui Allah (ﷺ). Profetul Mohammed (ﷺ) trebuie să fie exemplul tău și pentru a îi putea urma exemplul trebuie să îi înveți biografia. Trebuie să faci tot ceea ce îți stă în putere pentru a te înconjura de învățați și de studenți în domeniul religiei care pun în practică lucrurile pe care le predică și sunt cunoscuți pentru bunul comportament și loialitatea lor. Ține cont de faptul că nu trebuie să ai încredere în oricine pretinde că este musulman, ci trebuie să judeci tot ceea ce citești sau auzi, comparând informațiile primite cu Nobilul Coranul și *Sunnah* Trimisului lui Allah (ﷺ) și a predecesorilor săi dreptcredincioși. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Eu vă poruncesc să aveți teamă de Allah, să ascultați și să vă supuneți, chiar dacă (liderul vostru) ar fi un sclav abisinian, pentru că aceia dintre voi care vor trăi după mine vor fi martori la un mare conflict. Trebuie să urmați *Sunnah* mea și a califilor bine-călăuziți. Țineți-vă de ea și nu îi dați drumul. Evitați noutățile (în religie), pentru că fiecare chestiune care nu are precedent în islam este *bid'ah* (inovație), iar fiecare *bid'ah* (inovație) este o deviere.” (Ibn Hibban)

Astfel, trebuie să accepți tot ceea ce este în acord cu *Sunnah* și să respingi tot ceea ce o contrazice. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Cu adevărat, evreii s-au despărțit în 71 de secte și creștinii s-au despărțit în 72 de secte. *Ummah* mea se va diferenția în 73 de secte și toate vor fi în Foc, în afară de una.» Ei au întrebat: «Care este aceasta, o, Mesager al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Cea care urmează calea mea și a companionilor mei.»” (Ibn Majah)

3. Trebuie să știi că, în general, atunci când cineva îmbrățișează islamul se confruntă cu împotrivire, răutate și ostilitate, în special din partea rudelor sale. Trebuie să ții cont de acest lucru și să știi că, dacă cineva te asuprește în orice fel, acest lucru îți înalță nivelul, te purifică de păcate și constituie o încercare prin care Allah Cel Atotputernic îți evaluează sinceritatea și fermitatea în religie. Allah Preaînaltul spune:

„Oare socotesc oamenii că vor fi lăsați (în pace), dacă vor spune «Noi credem!», și că ei nu vor fi încercați (pentru a fi deosebit cel rău de cel bun dintre ei)? ~ Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor (dintre adepții Profetilor) și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint (în privința credinței).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:2-3]

Sa'd ibn Abu Waqqas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Profetul Mohammed (ﷺ) a fost întrebat: «O, Mesager al lui Allah! Care dintre oameni sunt cei mai supuși încercărilor?» El (ﷺ) le-a răspuns: «Profetii, apoi dreptcredincioșii, apoi cei mai buni și cei care îi urmează în bunătate. Omul este încercat în funcție de credința sa; dacă el este ferm în credința sa, atunci și încercările sale sunt mai mari, iar dacă este slab în credință, încercările sale vor fi mai ușoare. Cel credincios va continua să fie încercat până când va merge pe pământ liber de păcate.»” (Ahmad)

Ține cont de faptul că mulți vor încerca să semene îndoieli în mintea și inima ta cu privire la islam și vor insista în mod constant. Apelează la învățați pentru a obține un răspuns adecvat la îndoielile tale, bazat pe Nobilul Coran și *Sunnah* autentică a Trimisului lui Allah (ﷺ).

4. Pentru a îi invita pe oameni la religia lui Allah și la *Sunnah* autentică trebuie să ai o bună cunoaștere cu privire la ceea ce intenționezi să îi înveți și pe alții. În acest fel, vei putea răspunde cu ușurință la toate întrebările pe care inamicii islamului le aduc în discuție. Chemarea la islam trebuie să fie făcută în conformitate cu următoarele Cuvinte ale lui Allah Preaînaltul:

„Cheamă la Calea Domnului tău cu înțelepciune și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! (...)”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Încearcă să îi salvezi și pe ceilalți de Iad, în același mod în care Allah Cel Atotputernic te-a salvat pe tine, și începi cu oamenii care îți sunt cei mai apropiați. Ține cont de cuvintele Profetului Mohammed (ﷺ), care a spus:

„(...) Allah nu m-a trimis pentru a fi aspru și pentru a le cauza greutatea oamenilor, ci m-a trimis pentru a-i învăța (pe oameni) și a face lucrurile mai ușoare (pentru ei).”
(Muslim)

Dacă o persoană este călăuzită prin intermediul tău, aceasta reprezintă o binecuvântare măreață de la Allah Cel Atotputernic. Profetul Mohammed (ﷺ) i-a spus lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!):

„(Jur) pe Allah, dacă o singură persoană este călăuzită de Allah prin tine, aceasta va fi mai bine pentru tine decât o turmă întregă de cămile roșii (cele mai apreciate de către arabi, considerate a fi cea mai minunată dintre toate averile din acele timpuri).” (Al-Bukhari)

Motivul acestui lucru este acela că vei avea aceeași răsplată ca persoana pe care Allah Cel Atotputernic a călăuzit-o

prin intermediul tău, fără ca răsplata ei să fie diminuată câtuși de puțin. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Cel care cheamă la călăuzire va avea o răsplată similară cu cea a celor care o urmează, fără ca răsplata vreunuia dintre ei să fie diminuată câtuși de puțin, iar cel care cheamă la calea greșită va avea un păcat similar cu cel al celor care o urmează, fără ca păcatul vreunuia dintre ei să fie diminuat câtuși de puțin.” (Muslim)

Trebuie să știi că răspândirea acestei religii printre nemusulmani și invitarea lor islam este o datorie a fiecărui musulman, așa că nu neglija această sarcină. Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Transmiteți de la mine chiar și numai un verset.” (At-Tirmidhi)

Trebuie să îi faci pe ceilalți să iubească religia lui Allah Cel Atotputernic. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Faceți lucrurile ușoare și nu le faceți dificile; dați vești bune și nu-i alungați (intimidându-i) pe oameni.” (Muslim)

Trebuie să știi că, atunci când îi inviți pe oameni la islam, nu ești responsabil de rezultatul adus de aceasta, deoarece responsabilitatea ta se limitează la a le explica oamenilor învățăturile religioase și la a le arăta adevărul. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Și tu călăuzești pe un drum drept (pe Calea cea Dreaptă), ~ Pe Drumul lui Allah, ale căruia sunt cele din Ceruri și de pe Pământ (făpturi și bunuri). Și către Allah se îndreaptă (toate) lucrurile (în Ziua de Apoi, pentru a judeca

între ele cu dreptate și a răsplăti după cuviință).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:52-53]

În ceea ce privește călăuzirea la islam, aceasta se află numai la Allah Cel Atotputernic. El, Preaînaltul, spune:

„Tu nu călăuzești pe cine-ți place (tu, Mohammed, nu poți să-i aduci la islam pe toți pe care ai voi să-i aduci), ci Allah călăuzește pe cine voiește și El îi cunoaște mai bine pe cei ce se lasă călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:56]

5. Asigură-te că îți alegi companioni pioși și virtuoși, care să te îndemne la bine și să te ajute să te menții pe Calea cea Dreaptă, să te oprească de la rău și să te avertizeze împotriva lui, companioni pe care te poți baza în viață, după Allah Preaînaltul. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Exemplul unui companion bun și al unui companion rău este comparabil cu acela al vânzătorului de mosc și al fierarului. De la primul vei putea fie să primești cadou sau să cumperi mosc, fie să te bucuri de parfumul acestuia, în timp ce al doilea fie îți va arde hainele, fie vei simți un miros neplăcut de la el.” (Al-Bukhari)

6. Ferește-te de exagerări în ceea ce privește chestiunile religioase, deoarece nu există monahism și nici rigorism excesiv în islam. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Allah vă voiește ușurarea, nu vă voiește împovărarea (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:185]

Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat:

„Un grup (de trei bărbați) a venit la casele soțiilor Profetului (ﷺ) pentru a întreba despre modalitatea în care Profetul (ﷺ) Îl adora pe Allah. Când au fost înștiințați despre aceasta, ei au considerat adorarea lor nesemnificativă și au spus: «Unde suntem noi în comparație cu Profetul (ﷺ), căruia Allah i-a iertat păcatele trecute și viitoare?!» Unul dintre ei a spus: «În ceea ce mă privește, mă voi ruga fără încetare toată noaptea!» Altul a spus: «Eu voi posti tot timpul și nu voi rupe postul.» Celălalt a spus: «Eu voi sta departe de femei și nu mă voi căsători niciodată.» Trimisul lui Allah (ﷺ) a venit la ei și a spus: «Voi sunteți cei care ați spus aceasta și aceasta? Jur pe Allah că eu sunt mai supus și mai cu teamă de Allah decât voi, însă postesc și rup postul, mă rog și mă odihnesc noaptea și mă căsătoresc cu femei, iar cel care nu urmează Tradiția mea nu este dintre ai mei.»” (Al-Bukhari)

7. Vei cunoaște mulți musulmani care nu își îndeplinesc obligațiile, nu evită cele interzise de religie și neglijează invitarea la islam, iar aceste deficiențe variază de la o persoană la alta. Motivul pentru care se întâmplă acest lucru este acela că Șeitan face tot posibilul pentru a îi induce în eroare pe fiii lui Adam. Allah Preaînaltul spune:

„(Iblis) A zis: «(Jur) Pe Puterea Ta! Eu îi voi duce în ispită pe toți, ~ Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:82-83]

Șeitan a promis că va face tot posibilul pentru a își îndeplini acest scop. Allah Cel Atotputernic spune:

„Noi v-am creat și v-am dat chip și le-am zis apoi îngerilor: «Prosternați-vă înaintea lui Adam (în semn de

supunere față de Allah, nu de adorare a lui Adam)!» **Și s-au prosternat ei, afară de Iblis (acesta este un nume propriu al diavolului), care nu a fost printre cei care s-au prosternat. ~ (Allah) L-a întrebat: «Ce te-a oprit să te prosternezi, când ți-am poruncit?» (Iblis) a răspuns: «Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai făcut din foc, iar pe el l-ai făcut din lut!» ~ (Allah) a grăit: «Coboară de aici (din Paradis, din pricina nesupunerii față de Poruncile Mele), ca să nu te mai arăți semeț aici! Deci ieși afară și tu vei fi dintre cei vrednici de dispreț!» ~ (Iblis) a răspuns: «Dă-mi un răgaz până în Ziua (Învierii) când vor fi înviați (din morți)!» ~ (Allah) a grăit: «Vei fi dintre aceia cărora li se va da păsuire (până în Ziua aceea)!» ~ (Iblis) a zis: «Pentru că m-ai ademenit (m-ai condamnat să rătăcesc Drumul cel Drept), îi voi pândi pe ei pe Drumul Tău cel Drept (aceasta echivalează cu un jurământ pe care Iblis îl face cu sine însuși de a încerca în permanență să-i ademenească pe oameni și să-i abată de la Calea cea Dreaptă) ~ Și îi voi împresura în valuri, din față și din spatele lor, de la dreapta și de la stânga lor, și nu-i vei afla pe cei mai mulți dintre ei mulțumitori (printre cei care Te vor adora).» ~ (Allah) a grăit (adresându-se lui Iblis cel blestemat): «Ieși de aici (din Paradis), disprețuit și alungat! Cât despre aceia dintre ei care te vor urma, voi umple Gheena cu voi toți (atât din tagma djinnilor, cât și din tagma oamenilor care i-au arătat supunere lui Iblis).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:11-18]**

Acest lucru nu trebuie să te descurajeze de la a predica religia lui Allah, ci, dimpotrivă, trebuie să te motiveze să îți dublezi eforturile în îndeplinirea acestei sarcini.

8. Trebuie să ai întotdeauna un comportament islamic în viața de zi cu zi, ajutându-i pe cei aflați în nevoie, fie că îi cunoști sau nu, și zâmbindu-le fraților tăi. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„A îi zâmbi fratelui tău musulman este un act de caritate, a îndemna la ceea ce este bun și a opri de la ceea ce este rău este un act de caritate. A-l ghida pe un om care s-a pierdut este un act de caritate, a-l ajuta pe cel nevăzător este un act de caritate, a înlătura o piatră, un spin sau un os de pe drum este un act de caritate, a vărsa în vasul fratelui tău (în islam) apa care a rămas în vasul tău este un act de caritate.” (Ibn Hibban)

Menține-ți hainele și trupul curate. Un musulman trebuie să fie mereu curat, deoarece religia lui este una a curăteniei. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Luați-vă gâtelile (a se înțelege prin găteală atât curătenia corporală, cât și alegerea celor mai bune straie) voastre la toate locurile de rugăciune (păgânii din Arabia preislamică făceau înconjurul templului Ka'bah în pielea goală; Allah interzice această practică și le poruncește oamenilor să-și acopere goliciunea; aceasta este o Poruncă adresată dreptcredincioșilor de a îmbrăca veșminte alese de fiecare dată când merg la moschee sau la o adunare)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:31]

Trebuie să încerci să realizezi cât mai multe fapte bune, așa cum sunt actele de caritate, rugăciunile voluntare și alte acte de adorare. Atunci când cineva îndeplinește aceste acțiuni, el îi îndeamnă în mod indirect pe musulmani să pună în aplicare preceptele religioase și, în același timp, trezește interesul

nemusulmanilor de a afla mai multe despre această religie care încurajează curăţenia și comportamentul moral.

9. Tratează-ți rudele cu bunătate și evită ruperea legăturilor cu ele, chiar dacă se opun faptului că ai îmbrățișat islamul. Comportamentul tău față de ele trebuie să fie chiar mai bun decât înainte, astfel încât să le câștigi inimile, să te iubească pentru ceea ce ai devenit și pentru a vedea că islamul nu ți-a înfrumusețat numai relația cu familia, ci și caracterul. Asmā' (Allah să fie mulțumit de ea!) s-a dus la Profetul Mohammed (ﷺ) și i-a spus:

„Mama mea a venit la mine pe când era politeistă, așa că l-am întrebat pe Mesagerul lui Allah (ﷺ): «Mama mea a venit să mă viziteze și își dorește să păstreze relațiile (de rudenie) cu mine. Ar trebui să mențin relațiile cu ea?» El (ﷺ) a răspuns: «Da, menține relațiile cu mama ta.»» (Al-Bukhari)

10. Trebuie să știi că lupta dintre bine și rău va continua până în Ziua Judecării. Slăbiciunea musulmanilor și puterea nemusulmanilor, minoritatea credincioșilor și majoritatea necredincioșilor, progresul întârziat al credincioșilor și avântul necredincioșilor, umilința credincioșilor și puterea necredincioșilor nu sunt dovezi ale falsității islamului, ci sunt consecințele îndepărtării de Legea Domnului nostru și ale abandonării faptelor bune și a chemării la Calea lui Allah Cel Atotputernic. 'Omar ibn al-Khattāb (Allah să fie mulțumit de el!), al doilea calif al islamului, a spus:

„Suntem un popor pe care Allah l-a întărit cu islamul și, atât timp cât vom căuta puterea în altă parte decât la acesta, Allah ne va umili. Adevărul merită cel mai mult să

fie urmat. Allah a creat deja Paradisul și Iadul și a promis că le va umple cu locuitori.” (Ibn Abu Shaybah)

11. Trebuie să știi, fratele meu, că ne aflăm la finalul timpurilor și că ne apropiem de sfârșitul lumii cu fiecare zi care trece. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Eu și Ceasul final suntem ca acestea două.» și a ridicat degetul arătător și pe cel mijlociu (pentru a exemplifica aceasta).” (Al-Bukhari)

Trimisul lui Allah (ﷺ) a descris situația în care va ajunge islamul la finalul timpurilor spunând:

„Islamul a început ca un lucru străin și va redeveni astfel. Astfel, dați-le vești bune celor străini.” (Muslim)

Numărul mare de adepți nu reprezintă o garanție a veridicității și a perfecțiunii, după cum arată următorul *hadith* în care Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„«Feriți sunt cei considerați a fi străini! Feriți sunt cei considerați a fi străini!» Cineva a întrebat: «Cine sunt acești străini, o, Trimis al lui Allah?» El (ﷺ) a răspuns: «Sunt cei dreپți care se află într-o multitudine de oameni răi, iar cei care nu îi vor asculta vor fi mult mai mulți decât cei care îi vor asculta.»” (Ahmad)

Profetul Mohammed (ﷺ) a descris, de asemenea, situația în care se vor afla musulmanii care țin de religie și toate provocările fizice și mentale pe care le vor întâmpina. El (ﷺ) a spus:

„Va veni o vreme când cel care va ține de religia lui va fi ca și cum ar ține în mâna lui un tăciune aprins.” (Convenit)

De asemenea, Trimisul lui Allah (ﷺ) a spus:

„Vor veni zile în care a avea răbdare va fi ca și cum cineva ar ține în mâna lui un tăciune aprins, iar cel care va îndeplini fapte bune în acele zile va primi răsplata a cincizeci de oameni care îndeplinesc aceeași faptă.” (Ibn Hibban)

Profetul Mohammed (ﷺ) ne-a informat că, odată cu apropierea Zilei Învierii, religia va slăbi până când nu va mai rămâne nimeni care să rostească Numele lui Allah. Vor rămâne doar cele mai rele creaturi de pe Pământ, iar atunci va sosi sfârșitul lumii, după cum este relatat într-un *hadith* lung de la Nawas ibn Sam'an, în care sunt descrise istoria lui *Dajjal* (Anticristul), venirea lui *Isa* (Isus, pacea fie asupra sa!) și apariția lui *Gog și Magog*:

„(...) În acel moment, Allah va trimite un vânt pur și bun care îi va ridica de la subsuori. Acesta va lua sufletul fiecărui credincios și musulman și vor rămâne doar cei mai răi. Ei vor întreține relații sexuale în fața oamenilor asemeni măgarilor și Ora va veni asupra lor.” (Muslim)

12. Trebuie să știi că toate chestiunile sunt judecate în funcție de modul în care se termină. Astfel, cere-I lui Allah Preaînaltul să te mențină ferm în islam și să nu mori altfel decât fiind musulman. Asigură-te că faptele și cuvintele tale sunt sincere de dragul lui Allah Cel Atotputernic, că acestea sunt în conformitate cu cele decretate de El, Preaînaltul și Preaslăvitul, și că îți petreci timpul în ascultare față de El! Judecă-ți propriul comportament înainte să fii judecat și asigură-te că îndeplinești tot ceea ce Allah Cel Atotputernic ți-a poruncit și eviți tot ceea ce a interzis!

Cărți indispensabile în căminul unui musulman:

Nobilul Coran și Exegeza Coranului (*Tafsir Al-Qu'rān*)

<https://www.islamland.com/eng/quran>

„*Fath al-Majīd*”

<https://www.islamland.com/eng/books/fathul-majeed-1432798919>

Biografia nobilului Profet – nectarul pecetluit

<https://www.islamland.com/eng/books/biografia-nobilului-profet-nectarul-pecetluit-1432798898>

Bulugh al-Maram

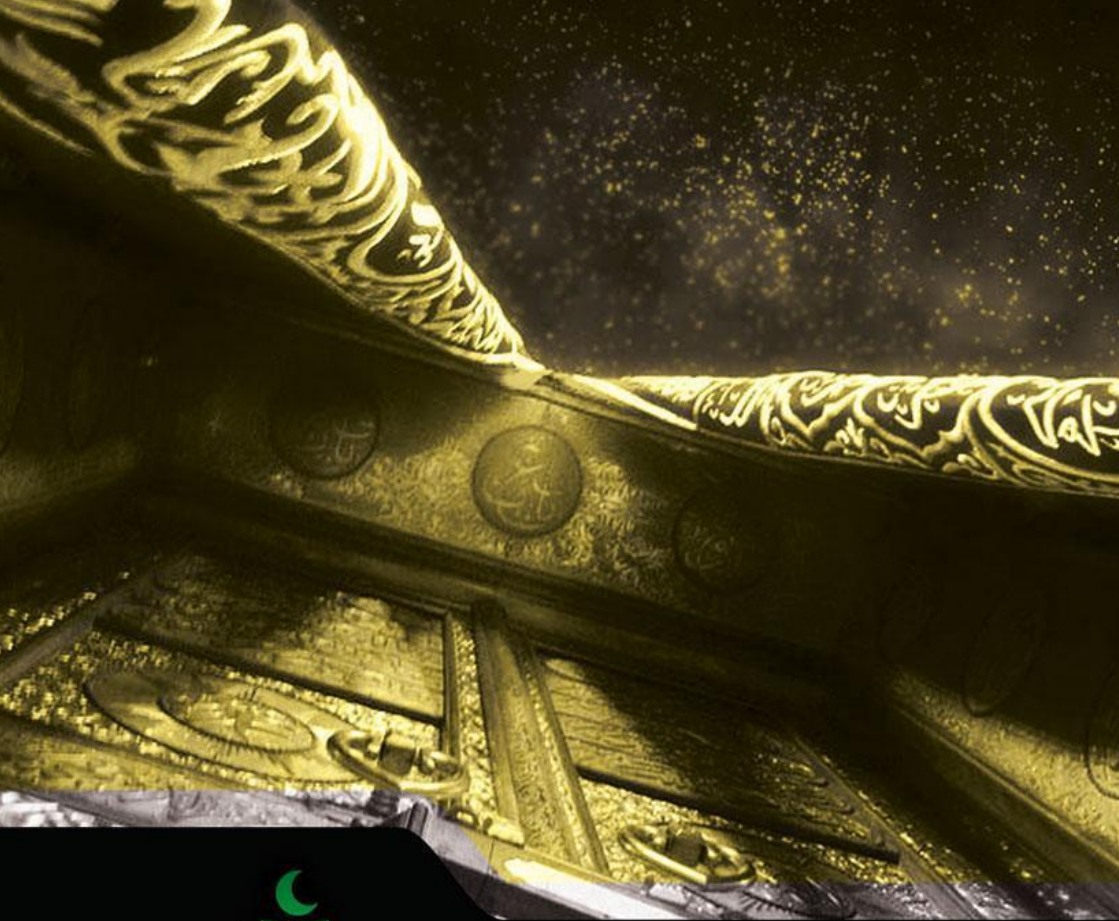
<https://www.islamland.com/eng/books/bulugh-al-maram-1432798909>

Fiqh-us-Sunnah

<https://www.islamland.com/eng/books/fiqh-us-sunnah-1432798900>

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM